

insanlık tarihinin iki önemli günü

1 Mayıs ve Faşizme karşı zaferin 40. yılı

Bir Mayıs ve sekiz Mayıs insanlık tarihinde iki önemli günün sembolleridir. Her iki gün de emekçi halkların kazandığı iki zaferi sembolleştirir.

Bundan 99 yıl önce, 1 Mayıs 1886'da Amerika'da Şikago işçileri 8 saatlik işgünü için mücadeleleyip, parçalandılar. İşçi sınıfına ve tüm emekçilere daha iyi yaşam koşulları sağlamak ve burjuvazinin aşırı kârlarını sınırlamak amacıyla güden çalışma süresinin kısıtlanmasını talebi sert tepkiyle karşılaştı. Burjuvazinin polisi işçilere saldırı ve dört işçi önderi; Parsons, Fischer, Engel ve Spies asılarak katledildiler.

İşçi sınıfının mücadelesi durmadı, tersine yayılarak sürdü. Dünyanın birçok ülkesinde 40 saatlik çalışma haftası kabul edildi ve 1 Mayıs işçi sınıfının bir büyük bayramı olarak 1890'dan itibaren kutlanmaya başlandı.

Tekelci kapitalizm döneminde 1 Mayıs'lar burjuvazi için daha da korkulu duruma geldi. Yaşam koşullarının düzeltilmesi için, silahlanma ve savaş kışkırtıcılığına karşı olarak ve daha geniş politik özgürlükler için her 1 Mayıs' da işçiler ve tüm emekçi halk seslerini daha güçlü yükselttiler.

99 yıl sonra bugün ise işçi sınıfı dünyanın çeşitli ülkelerinde 40 saatlik çalışma haftası tabusunu da yıktı, daha az süreli çalışma haftası uygulamasına geçmeye başladı.

Tekelci burjuvazinin ve özellikle de onun en ırkçı, en saldırgan kesiminin açık terörist diktatörlüğü olan faşizmin işçi sınıfı düşmanlığı kendini 1 Mayıs'larda açık olarak yansıtır. Faşizm iktidara geldiği her ülkede, burjuva gericiğinin 1 Mayıs'a koyduğu yasakları en uç noktasına kadar götürür.

Bu ülkelerde de böyle olmuştur. 1925 yılında 1 Mayıs için bildiri çıkardıkları gerekçesiyle ilerici çevrelerde

geniş tutuklamalar yapılmış ve 1 Mayıs yasaklanmıştır. Burjuvazinin bu yaşağı 51 yıl sürmüştü ve bu süre içinde de her 1 Mayıs' da tutuklamalar yapılmıştır.

51 yıl sonra, 1 Mayıs 1976'da DISK ve tüm demokratik kuruluşlar bu yaşağı birlikte kıldılar. 1977'de ise gerici MC hükümeti 1 Mayıs'ta 34 emekçinin ölümüne neden olan provokasyonu yarattı. Tüm engellemelere karşın Türkiye işçi sınıfı sonraki yıllarda da 1 Mayıs'ı kutladı.

Faşist askeri cunta, faşiz-

min 1 Mayıs'dan korkusunu bir kere daha gösterdi. Kapatılan DISK, yok edilen sendikal özgürlükler ve tutuklanan binlerce işçinin yanı sıra 1 Mayıs bir kere daha yasaklandı. Cunta önceki iktidarlardan farklı olarak 1 Mayıs'ı "Bahar ve Çiçek Bayramı" olarak bula kabul etmedi, tümenden yasakladı.

Faşizm tüm insanlık değerlerine, iyi, güzel ve gelişmeye yönelik her şeye saldırıya geçti. 1933'de Almanya'da iktidara gelen faşizm de içeride birçok cinayetler işledikten ve taraftarı olmayan her-

kesi ağır bir baskı altına alındıktan sonra saldırganlığını sınırlarının ötesine yaymıştı. Hitler yandaşları Mussolini ile Avrupa'da görülmemiş bir terör estirdikten sonra asıl düşmanına, Sovyetler Birliği'ne saldırmıştı. Bu saldırı geri tepti. Kızıl Ordu karşı-bula kabul etmedi, tümenden yasakladı.

Faşizm tüm insanlık değerlerine, iyi, güzel ve gelişmeye yönelik her şeye saldırıya geçti. 1933'de Almanya'da iktidara gelen faşizm de içeride birçok cinayetler işledikten ve taraftarı olmayan her-

kesi ağır bir baskı altına alındıktan sonra saldırganlığını sınırlarının ötesine yaymıştı. Hitler yandaşları Mussolini ile Avrupa'da görülmemiş bir terör estirdikten sonra asıl düşmanına, Sovyetler Birliği'ne saldırmıştı. Bu saldırı geri tepti. Kızıl Ordu karşı-bula kabul etmedi, tümenden yasakladı.

Faşizm tüm insanlık değerlerine, iyi, güzel ve gelişmeye yönelik her şeye saldırıya geçti. 1933'de Almanya'da iktidara gelen faşizm de içeride birçok cinayetler işledikten ve taraftarı olmayan her-

Faşizm tüm insanlık değerlerine, iyi, güzel ve gelişmeye yönelik her şeye saldırıya geçti. 1933'de Almanya'da iktidara gelen faşizm de içeride birçok cinayetler işledikten ve taraftarı olmayan her-

Faşizm tüm insanlık değerlerine, iyi, güzel ve gelişmeye yönelik her şeye saldırıya geçti. 1933'de Almanya'da iktidara gelen faşizm de içeride birçok cinayetler işledikten ve taraftarı olmayan her-

Faşizm tüm insanlık değerlerine, iyi, güzel ve gelişmeye yönelik her şeye saldırıya geçti. 1933'de Almanya'da iktidara gelen faşizm de içeride birçok cinayetler işledikten ve taraftarı olmayan her-

Faşizm tüm insanlık değerlerine, iyi, güzel ve gelişmeye yönelik her şeye saldırıya geçti. 1933'de Almanya'da iktidara gelen faşizm de içeride birçok cinayetler işledikten ve taraftarı olmayan her-

Faşizm tüm insanlık değerlerine, iyi, güzel ve gelişmeye yönelik her şeye saldırıya geçti. 1933'de Almanya'da iktidara gelen faşizm de içeride birçok cinayetler işledikten ve taraftarı olmayan her-

Faşizm tüm insanlık değerlerine, iyi, güzel ve gelişmeye yönelik her şeye saldırıya geçti. 1933'de Almanya'da iktidara gelen faşizm de içeride birçok cinayetler işledikten ve taraftarı olmayan her-

Faşizm tüm insanlık değerlerine, iyi, güzel ve gelişmeye yönelik her şeye saldırıya geçti. 1933'de Almanya'da iktidara gelen faşizm de içeride birçok cinayetler işledikten ve taraftarı olmayan her-

Faşizm tüm insanlık değerlerine, iyi, güzel ve gelişmeye yönelik her şeye saldırıya geçti. 1933'de Almanya'da iktidara gelen faşizm de içeride birçok cinayetler işledikten ve taraftarı olmayan her-

Faşizm tüm insanlık değerlerine, iyi, güzel ve gelişmeye yönelik her şeye saldırıya geçti. 1933'de Almanya'da iktidara gelen faşizm de içeride birçok cinayetler işledikten ve taraftarı olmayan her-

Türkiye ve Türkiye Kurdistanı Sol Birliği'nin aylık yayın organı 1 Mayıs 1985 yıl 1, Sayı 1

SOL BİRLİK

Yaşasın işçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs

YAŞASIN 1 MAYIS

İşçiler, Türk ve Kürt emekçiler, Yurtsever Gençler, Aydınlar, Demokrasi isteyen tüm yurttaşlar,

1 Mayıs yaklaşırken, SOL BİRLİK sizlere sesleniyor. Sizi işçi sınıfının uluslararası BİRLİK-MÜCADELE-DAYANIŞMA günü olan 1 Mayıs'ta safınızı sıklaştırmaya, sesinizi yükseltmeye çağırıyor.

Evren'ler, Özal'lar, onların ardındaki emperyalistler ve işbirlikçi holdingler demokrasiye geçildiğini öne sürüyorlar. Bu nasıl demokrasidir? İşçi sınıfının hiçbir politik hakka sahip olmadığı, DISK'in kapatıldığı, sendikal hakların özgürce kullanılmadığı, hükümetin ve patron örgütlerinin dayattıklarının dışında bir toplu sözleşme yapılmadığı, grev hakkının fiilen yok edildiği yerde demokrasiden söz edilebilir mi? Emekçilerin birlik günü olan 1 Mayıs'ın kutlanmasının yasak olduğu yerde demokrasi varolabilir mi?

İnsanların politik görüşleri ve eylemleri nedeniyse işkencelere uğratıldığı, zindanlara atıldığı, idam edildiği, korkusuzca inanç ve görüşlerini açıklıyamadığı bir ülkede; partilerin, basın, radyo ve televizyonun, üniversitelerin baskı altında tutulduğu bir ülkede; egemenliğin parlamento üstü güçlerin elinde bulunduğu bir ülkede kimse demokrasi olduğunu öne süremez.

Kürt halkı üzerinde en ağır baskılar, katliamlar sürerken, Kürt ulusunun varlığı ve demokratik hakları tanınmazken, demokra-

tik bir ülkede yaşadığımız nasıl söyleyebiliriz?

Bugün işimiz, köylümüz, küçük memurumuz, esnaf ve zanaatkarımız, yurtsever aydınlarımız işsizlik pahalılıkla pençeleşiyor, hiçbir emekçi yarınına güvenle bakamıyor, ekonomi toptan bir çöküş tehlikesiyle karşı karşıya bulunuyor.

Emekçi halk en yoksul, en acılı koşullarda yaşamak zorunda bırakılırken, devleti yönetenler, holdinglere, büyük sermayedarlara, kendi yakınlarına bir kalemde milyarlarca liralık vurgun olanakları sağlanıyor. Evren-Özal yönetimi kendilerini destekleyen emperyalist şirketlere, yabancı bankalara, uluslararası tefeci şebekelerine ülkenin bütün zenginliklerini peşkeş çekiyor.

Türkiye ve Türkiye Kurdistan'ı son beş yıl içinde iyiden iyiye Amerikan emperyalizminin çiftliğine döndü. Her taraf Amerikan üsleriyle doldu. Bu üsler bütün komşularımızla ilişkilerimizi gerginleştiriyor. Bir savaş durumunda topraklarımızın çöle dönmesi tehlikesini getiriyor.

Halklarımız iş, ekmek ve özgürlük istiyor, savaş, macera istemiyor. Onurlu, başı dik bir yaşam özlüyor. Bu özlem güçlüdür, kendini her alanda ve her yörede hissettirmektedir.

Evren-Özal diktatörlüğü, işte halklarımızın kendi özlülerine kavuşmasını önlemek, vurgun ve yağmalarını sürdürebilmek için, halktan korktukları için, onun demokratik hak ve özgürlüklerini tanımayla yanaşmıyorlar.

• Devamı 11. Sayfada

Özal
Almanya'da
protesto
edildi

Turgut Özal ABD gezisinin ardından faşist diktatörlüğe destek arayışlarını F. Almanya ziyaretinde sürdürdü. Özal, F. Almanya'da Türk ve Kürt göçmen işçileri ile Alman barış ve demokrasi güçlerinin yoğun protestolarıyla karşılandı.

Sol Birlik partileri ortak bir çağrı yayınlamaya, demokrasiden yana tüm güçleri Özal'ın gezisini protesto eylemlerine katılmaya davet etti. Beş gün ardarda dağıtılan oniki bin Almanca bildiriyse Hannover halkına Türkiye'deki diktatörlüğün içyüzünü anlattı. 20 Nisan günü yapılan yürüyüşte Birlik Yolu, Dıba, Fide, Gerçek ADK, Komkar SOL BİRLİK flamaları altında katıldılar.

Sol Birlik'in yayınladığı çağrının son bölümünde, "Gönderdiğimiz markları halk düşmanı ekonomik politika ve zulüm için kullanan Özal'a karşı sesini yükselt. Protesto eylemlerine katıl" deniyor.

Biz, adımıza layık olmak için, gerçekleri politik açıdan doğru değerlendirmek ve çözmek için; bizi yaratan partilerin ortak görüşlerinin sesi olabilmek, bu sesi yığınlarla ulaştırabilmek için; demokratik kamuya yansıtmak, kitleleri ilgilendiren güncel sorunlara yanıt verebilmek için çıkıyoruz. Yayın yaşamına girerken 1 Mayıs gününü bilerek seçtik.

Çünkü biz, kitlelere, onların birliğine ve dayanışmasına güveniyoruz. Birliğe ve dayanışmaya giden yolun kitleleri eğitmekten, aydınlatmaktan; onların toplumsal ve politik aktifliğini artırmaktan geçtiğini iyi biliyoruz. Çünkü biz, emekçi yığınlarıyla, onların çıkarları, savaşımıyla kopmaz bağlarla bağlan-

ÇIKARKEN

mayı amaçlıyoruz.

Biz, "Sol Birlik"i sağlamlaştırma ve kökleştirmeyi esas alıyoruz. "Sol Birlik" in ortak propagandacı, ortak ajantayoncusu ve ortak örgütleyicisi olacağız. Bizi hedefe ulaştıracak yolun üzerinde güçlüklerimizin ve eksikliklerimizin olduğunu kabul etmekten korkmuyoruz. Çünkü, hem girdiğimiz yolun doğru olduğunu biliyoruz, hem de çalışmalarımızdaki hata ve eksikliklerimizi gidermeye gücümüzün yeteceğine inanıyoruz. Bu inançlı beklentimiz ne kof boş bir böbürlenmedir. ne de

temelsizdir: "Sol Birlik" in kitlelere yönelmede, onlar içinde maddi güç haline gelmede, örgütlenmede atacağı küçük, büyük her adım bize güç katacaktır. Biz de ortak sesimizi gürleştirip yaygınlaştırdıkça Sol'un birliğine, savaşımına ve direnmesine katkı vereceğiz. "Sol Birlik" in gelişmesiyle birlikte biz de gelecek ve yeni nitelikler kazanacağız. Emekçileri eğitmek, aydınlatmak ve onların birliğini sağlamak yönünde üstümüze düşeni yerine getirmede ustalaşacak, toplumsal rolümüzü artıracacağız.

Biz, partilerimizin ortak çalışmalarını ve bu çalışmaların verdiği sonuçları bir bütün olarak

• Devamı 9. Sayfada

SOL BİRLİK

Sol Birlik'in yakın ve ileri hedefleri

Sol Birlik ülkemizde emekçi halk yığınlarının, ulusal kurtuluş, barış ve demokrasi güçlerinin yakın ve uzun vadeli istemlerini dile getiriyor, sözkonusu hedeflere varmak için kitlelerin mücadelesini örgütleyip eyleme geçirmeyi amaçlıyor.

Sol Birlik faşizmin yıkılmasını ve ülkede demokrasinin gerçekleşmesini önüne yakan hedef olarak koymuş, bunun için, barış ve demokrasi yanlısı, antifaşist Türk ve Kürt tüm güçlerin ortak cephesini oluşturmayı amaçla-

mıştır. Bu cephe "işçi sınıfının, köylülerin, esnaf ve zenaatçıların, yurtsever güçlerin, aydınların ve gençlerin, küçük ve orta işletme sahiplerinin, diktatörlüğe karşı çıkan ve ortak bir program çerçevesinde birleşen tüm güçlerin işbirliğini" öngörmektedir. Bunun için Sol Birlik, tüm bu güçlerin haklı istemlerini dile getiren bir demokratik program hazırlamış ve antifaşist güçlere sunmuştur.

Bununla amaçlanan, faşist diktatörlüğü yıkıp "barışçı ve demokratik bir Türkiye'nin

yolunu açmak, Türkiye'yi emperyalizmin saldırgan politikasına araç olmaktan kurtarmak, halkın temel demokratik hak ve özgürlüklerini yeniden elde etmek ve genişletmek, emekçilerin yaşam koşullarını iyileştirmek, ekonomik çöküntüyü engellemek ve Kürt halkı üzerindeki ulusal baskıyı ortadan kaldırmaktır."

Bu hedefler başlıbaşına, halklarımız bakımından büyük değer taşıyor. Ama salt bununla sınırlı ve baskı toplum yaşamından tümüyle sökülüp atılmaz. Halklarımızın

gerçek anlamda ulusal ve toplumsal kurtuluşu için, Sol Birlik, önüne demokratik halk iktidarını hedef olarak koyuyor. Bu iktidar, "emperyalizme varolan her türlü bağımlılık ilişkilerini son vererek, tekelci sermayenin elindeki büyük üretim ve dolaşım araçlarını kamulaştırmak, onun toplumsal yaşam üzerindeki ideolojik, politik egemenliğine son vererek, Kürt ulusunun kendi kaderini özgürce belirleme hakkını tanıyarak ve köklü bir toprak devrimini gerçekleştirerek halklarımızın ulusal ve toplumsal kurtuluşu yolunu açacaktır".

Sol Birlik, gerek önüne koyduğu yakın hedef, gerekse daha ileri hedeflere varmak bakımından sol güçlerin eylem birliğini gerekli, zorunlu görüyor. Çünkü hiçbir örgüt tek başına faşist diktatörlüğü yıkamaz. Böylesi bir birlik, kitlelere güven verecek, anti-faşist güçleri biraraya toplamakta önemli rol oynayacaktır. Ülkede demokratik halk iktidarının gerçekleşmesi ve temel dönüşümlerin başarılması için de sorun eylem birliği gereklidir.

Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'ndan altı sol parti işte bu amaçla biraraya gelerek Sol Birlik'i oluşturdular.

Atılan ileri, tarihi bir adımdır. Sözkonusu hedeflere ulaşmak için de, bir yandan, şu anda birlik içinde yer almayan, ama böylesi bir eylem birliğinden yana olan ve aynı amaçları günen mücadele eden sol güçleri birliğe kazanmak, onu geliştirip güçlendirmek; diğer yandan, anti-faşist güçlerin geniş cephesini gerçekleştirmek için çaba göstermek gerekiyor.

Sol Birlik, devrimci ve demokratik güçlerin acil görevini (faşizmi yıkmak ve ülkeye demokrasi getirmek), devrimci güçlerin diğer temel hedefi ile (toplumun devrimci dönüşümü) birbirine kaşıtmıyor; ancak bunları karşılıklı ilişkilerinin diyalektik bütünlüğü içinde ele alarak güçlerin her düzeyde uyum birliğini, ittifakı gözetiyor.

Anti-faşist güçlere sunulan demokratik program, tüm anti-faşist toplum kesimlerinin haklı istemlerini içeriyor ve onların biraraya gelmesine uygundur. Demokratik programda yer alan istemlerin halkla-

ke geli ü demoqrati pêk tē.

Ev hukum, "Bi qutkirina pêvendiyên bîndestiyê bi împeryaliyê ra, bi destdana ser haletên hasilkurnê û çûn-hatmê yê dî destê sermiyana monopoli da, bi rakirina tesira wê ya îdeolojî û siyasî li ser jiyana gel, bi naskirina heqê gelê Kurd bo tayinkirina qedera xwe bi serbestî, û bi pêkanina şoreşa erdê ya bîngêhin wê rê vebike bo gelên me bo rîzgariya wan ê netewî û civakî."

Yekitiya Hêzên Çep a Tûrkiyê û Kurdistanê Tûrkiyê, hevkarîyê hewce dibîne dî navbera hêzên çep da hum bogihistina armancên nêzik, hum ji yê dî. Ji ber ku, tu rêxustnek bi serê xwe nikare zora faşîyê bibe. Her usa ji, bo avakirina hukmeke gelî û demokratî lî welat û guhurandên bîngêhin ên şorîşgerî dîvê ev hevkarî hebe. Bawerîya gel bi hêzên çep usa pêktê û ew lî dor dîcivîn.

Bona vê yekê, şêş partiyên çep yê Tûrkiyê û Kurdistanê Tûrkiyê gihîştin hev û YEKİTİYA HÊZÊN ÇEP pêkanin. Yekitiya Hêzên Çep bernameyê demokrat çekûr û pêşkêş kirû bo yekî û xebata hemû hêzên aşîtxwaz û demokrat dîjî faşîyê.

Ev Yekitiya Hêzên Çep gaweke mezin û diroki ye. Lê dîvê nah şunda ji bi xurtî kar bê kîrîm bo firehkirin û xurtkirina wê û her usa ji bo pêkanina cepheyekî dîjî faşîyê bi hemû hêzên demokrat.

Daxwazên ku dî program demokratîk da ci girtiye, bo gelên me û dî rîya hukmek demokratî a gelî da qazencê giran e. Îro rûxandina hukma faşî û pêkanina daxwazên demokratîk siyaseteke şorîşger e. Gelên me û bi armançek wusa, dîxwazî ku hêzên demokrasîxwaz bîn ber hev.

Yekitiya Hêzên Çep armancên nêzik û dîr bi zelalî daniye pêş xwe û bo wan kar û xebat dîvê. Lê meriv îro nikare bêje gihîştina van armancan çiqa wext digre û bi çî şiklî pêk tē. Dibe ku piştî ruxana hukma faşî, ji wê derbaza guhurandên bîngêhin ên şorîşgerî angosazkirina hukmeke gelî û demokratî-wextê dîrê bîstine û cardî qismê bûrjûwa hukum bîstînnê dest xwe. Dibe ku, gora hêza me û ya terefê dî, fîrsendê çêdibe û dî dema hulseşandina hukma faşî, hukmeke gelî û demokratî ji serrast dibe.

YEKİTİYA HÊZÊN ÇEP û ARMANCÊN WÊ YÊN DÛR û NÊZİK

YEKİTİYA HÊZÊN ÇEP kar dîke bo pêkanina daxwazên nêzik û dîr ên xebatkaran, hêzên rîzgariyê, aşîtxwaz, aşîtxwaz û demokratî û dîde pêş xwe ku tevgera wan rêz û bîlind bîke bona vê armancê.

Yekitiya Hêzên Çep hulweşandina sazûmana faşî, û pêkanina demokratîyê lî welat wek armancê nêzik daniye pêş xwe. Bona vê yekê ew kardîke cepheya hemû hêzên aşîtxwaz û demokrat, hêzên dîjî faşîyê yê Tûrk û Kurd pêkbîne. Armanca wê cepheye dî daxuyanê da usa tē nişandî: "Ev cephe bo hulweşandina diktatoriya faşî ye. Usa ku rê vebike Tûrkiyê bibe welatekî aşîtxwaz û demokrat, nebe destîk bo êrîşên împeryaliyê maf û azadiyên bîngêhin ên gel dî şunda bîn girtî û bîn firehkirî, rewşa jiyana gel bî çetîrkîrî, aboriya gel bî ruxanê bî parêzkîrî û zordestîya netewî a ser gelê Kurd bî rakîrî."

Ev armancên han bo gelên me giranbûna ne. Lê çî heye ku tenê bi wan zêrandî û zordestî ji jiyana gel bî temamî paqîj nabe. Bona vê yekê, Yekitiya Hêzên Çep armancên dîr ji dîde pêş xwe. Dîbêje, rîzgariya gelên me bi aliye netewî û civakî bî hukme-

Yalanla nereye kadar ?

Gerçekleri çarpıtmak, düpedüz yalan haberler çıkarmak ve yamamak burjuvazinin komünistleri, devrimcileri, demokratları kitlelerin gözünde karalamak amacıyla eskiden beri kullandığı bir yöntemdir. Bu amaçla ne kadar gerçeklerden uzak ve akıl dışı olursa olsun burjuvazinin üretmeyeceği yalan yoktur; yeter ki bu yalan devrimcileri, genel olarak devrimci hareketi ve sosyalist ülkeleri hedef alsın.

Sol Birlik üyesi TKEP Genel Sekreteri Teslim Töre hakkında bir süredir ülkemiz burjuva basınında, CIA ilişkili ABD basın tellokleri tarafından da sözde bilgi ve yorumlarla desteklenerek yürütülen kampanyalar bunun bir örneğidir.

İlk kampanya Papa suikastinden ve Ağca'nın açıklamalarının hareketi etti.

Buna göre Ağca, Teslim Töre tarafından hapisten kaçırılmış ve eğitilmiş, daha sonra da Bulgaristan ve Sovyetler Birliği tarafından da Papa'yı öldürmekle görevlendirilmiş. Basın tellokleri bunu tüm dünyaya yaydılar. İtalya da bazı Bulgar elçilik görevlileri bu suçlamalar temelinde tutuklandılar. Soruşturmayı yürütmekle görevlendirilen savcı Marthella, "suikaste Bulgar pamağı olduğunu ve Polonya'daki Dayanışma Sendikası'nı destekleyen Papa'nın ortadan kaldırılmasının amaçlandığını" açıkladı. Papa suikastı yaşayan sosyalizme karşı bir haçlı seferine dönüştürüldü.

Burjuva yalan mekanizmasının işlevi belirli bir dönem için durumu kurtarmaktır. Bir dönem için gerçekçi gözlemek, gerçek gözlenemez duruma gelince de yeni yalanlar bulmaktır. Papa suikastinde de böyle oldu. Bulgaristan'ın olayla hiçbir ilgisinin olmadığı açığa çıktı ve tutuklanan Bulgar görevliler salıverildi. Ardından Ağca'nın suç ortakları yakalanmaya başladı. Başta suikaste kullanılan silahı sağlayan Oral Çelik olmak üzere Ağca'nın tüm ilişkileri Türkiye'deki MHP'lilerden ve F. Almanya'da bu partinin uzantısı olarak faaliyet yürüten faşist Türk Federasyonu üyelerinden oluşuyordu. Savcı Marthella ne kadar çabaladıysa da Ağca'nın Türkiye devrimci hareketi içindeki bağları konusunda hiçbir kanıt bulamadı.

YAŞASIN 1 MAYIS

*Başarılı 1. sayfa

Amacı diktatörlüğü zayıftı. Bugün çok geniş güçler Evren-Özal yönetiminin karşısına dikilmiştir. Faşizmi lanetleyenlerin, demokrasiye ihtiyaç duyanların sıraları her geçen gün genişliyor. Eğer demokrasi isteyen bütün güçler birleşirse, bu diktatörlük rejiminin kurtulmak hiç de zor olmayacaktır. Bu olanaklıdır, düşüldür. Ama eğer demokratik güçleri kendi aralarındaki öteki konulardaki ayrılıkları şimdilik bir kenara bırakıp, demokrasiyi birleşmeyi başaramazlarsa, Evren'ler, Özal'lar yeni yeni manevralarla kanlı ve kirli iktidarlarını uzatmak için zaman kazanmış olacaktırlar. Bu ise, açık ve yoksulluğun, işsizliğin daha da artmasından, emperyalistlerin ülkemizi daha çok avuçlarının içine almasından, daha çok acı ve gözyaşından başka bir sonuç getirmeyecektir.

SOL BİRLİK halkın düşmanlarına karşı birleşmenin olanaklı olduğunu kanıtlamıştır. SOL BİRLİK Evren-Özal yönetiminden kurtulmak isteyen bütün güçleri, demokrasi isteyen herkesi birleşmeye çağırıyor.

12 Eylül 1980'den bu yana 1 Mayıs yasaklanmıştır. 1 Mayıs'ı yasaklayanlar, işçilerin, köylülerin, aydınların, gençlerin, Türk ve Kürt emekçilerin birleşmesinden korkanlardır. İşçilerin dünyanın sosyalist ve kapitalist bütün öteki ülkelerdeki sınıf kardeşleriyle birlikte, aynı gün, aynı amaçlar için omuz omuza, kardeşçe barış, demokrasi ve sosyalizm talebini yükseltmesinden telaşa kapılanlardır.

Gerçekler ortaya çıktıkça Ağca yeni açıklamalar yaptı ve her açıklamada bir önceki ile çelişti. Her seferinde "önceden yalan söylediğini şimdi doğru söylediğini" belirtti. Bir Amerikan gazetesi Papa suikastı soruşturmasındaki güllünç durumu belirtmek için; "on adım uzaklıktan iş kurşunla bir kişiyi öldüremeyen bu beceriksiz terörist Bulgarlar nereden bulmuş?" diye sordu. Ağca yeni açıklamalarıyla CIA ve İtalya Gizli Servisi'nin elinde bir oyuncaktan başka birşey olmadığını açık olarak sergiledi.

Papa suikastinin arkasındaki gerçek güçler açığa çıktı. Burjuva basını başka bir kampanya başlattı. Buna göre, Teslim Töre Ortadoğu ülkelerinden Avrupa'ya eroin göndermekte ve eroin ticaretinden elde edilen gelirle de Türkiye ve T. Kürdistanı'ndaki "terörizm" desteklenmektedir!

Burada ilginç olan böylesi bir kampanyanın başlangıç zamanında ve sadece bu bile kampanyanın amacını anlamak için yeterlidir.

MHP'li faşistlerin uyuturucu ticaretiyle olan bağlantıları eskiden beri bilinmekteydi. Ne var ki, son dönemde bu bağlantı çok açık olarak ortaya çıkmıştır.

Bedrettin Cömert'in katili Rifat Yıldırım geçenlerde Frankfurt'da polise eroin satmak isterken yakalandı. Ardından da Türkiye'de çeşitli saldırı eylemlerine karışmış ve F. Almanya'da uyuturucu ticareti, yaralama, haraç toplama vb. gibi işler yaptıkları gerekçeyle çok sayıda MHP ve yan kuruluşu Türk Federasyonu'na bağlı faşistler tutuklandılar. Frankfurt savcısının bu konuda yaptığı açıklamaları iş sayfalarda küçük haberler olarak veren burjuva basını, faşistlerin faaliyetlerini örtbas etmek amacıyla "Teslim Töre'nin yönettiği eroin ticaretini" ortaya attı.

Burjuvazinin yalanları ve devrimciler aleyhindeki kampanyaları bugün bir konuda ve yarıncı ile başka bir konuda olabilir. Bu kampanyalara ortaklaşa karşı çıkmak, gerçekleri bilmekten açıklamak ve saptırılmaya çalışılan kamuoyunu uyarmak, aydınlatmak hedef alınan kişi ve örgüt ne olursa olsun hepimizin ortaklaşa görevidir.

İnsanlık tarihinin iki önemli günü

*Başarılı 12. sayfa

Reagan ve dünya gerilimi 12 Eylül sonrasında ülkemizde önceliklerle kıyaslanamayacak ölçüde ileri bir müteffik buldu. Faşist yönetim Sovyetler Birliğine karşı tehdit unsuru olabilecek herşey; ordunun modernizasyonuna, Nato askeri manevralarına ve yeni füzeleer yerleştirilmesine kapılarını açtı. Savaş kıskırtıcılığına, Sovyetler Birliğine yönelik saldırıların emellere katkıda bulunarak, faşizmin yenilgisinin 40. yılında bu yenginin kazanımlarını halklardan geri almak için çabalayan emperyalizme de bu uğraşında destek oldu.

Faşistlerin ve gerici güçlerin gördüğü en kanlı faşizm olan nazi iktidarının yıkılmasının 40. yıldönümünden hoşlanmamaları ve onu sessizce geçiştirmeye çalışmaları doğaldır. Ama tüm faşist yönetimler gibi Türkiye ve T. Kürdistanı'ndaki faşizm de halklara açık, işsizlik, zam ve zulümden başka birşey veremediğinden ergeç yıkılacak ve tarihteki örneklerinin yanına gönderilecektir.

Arthur Miller ve Harold Pinter'in Türkiye'den ayrılırken yaptıkları basın toplantısına cunta yayın yasağı koydu

Yazarların izlenimi:

"Türkiye'de yönetim hala askerlerin elindedir. İşkence sürmekte, insan hakları çiğnenmektedir"

Uluslararası Yazarlar Örgütü PEN Klüb Başkanı Amerikalı Arthur Miller ile PEN Klüb Yönetim Kurulu üyesi Harold Pinter 17 Mart'ta 5 günlük bir gezi için Türkiye'ye geldiler. İstanbul ve Ankara'da gazeteci, yazar, aydın, eski ve yeni politikacı, hapse girmiş çıkmış birçok kişiyle görüşen iki ünlü yazar, 18 Mart'ta yapılan 2. Barış Derneği Davası'nın duruşmasını da izledikten sonra 22 Mart'ta İstanbul'da bir basın toplantısı yaptılar.

Sıkıyönetim komutanlığının askeri bir geneliyle, Türk basınında yayınlanmasını yasaklanan bu basın toplantısını, uluslararası basın ajansları dünya kamuoyuna duyurdular. Bunun hemen ardından BBC Radyosu, Harold Pinter ile bir röportaj yaptı.

Türkiye'de sivil hükümet olmasına rağmen askerlerin hâlâ yönetimi ellerinde tuttuklarını söyleyen iki ünlü yazarın basın toplantısında "askeri genelle" ile yasaklanmasının onları bu izlenimini anında doğrularken, bu basın toplantısında dile getirdikleri uluslararası kamuoyuna şöyle yansdı:

Arthur Miller: "Türkiye'de bazı sorunların basında tartışılması sınırlı. Türkiye'deki incelemelerimiz sırasında insanların suçlarının ne olduğunu bilmeden cezalandırılmaları, uzun süre bekletildiklerini öğrendik. İnsanların düşüncelerinden dolayı itham edilmesi ve hapse konulması çok düşündürücüdür. İnsan hakları insanların düşüncelerini tartışmadıkları yerde çiğnenir. PEN Klüb ancak demokrasi unsurunu büyük ölçüde zarara uğradığı zaman hareketi geçirir. Biz herhangi bir ülkeyi seçmiyoruz. İnsanların haklarını nerede çiğnediğini görürsek oraya gidiyoruz. Tiyatrocu Ali Taygun'u onur üyesi seçtik. Barış Derneği davasında tutuklu Ali Taygun ile görüşmemize askeri idare tarafından izin verilmeydi.

Türkiye gezisinde görüşmeler ve incelemeler benim için çok üzücü, çok yorucu aynı zamanda çok sevindirici oldu."

Harold Pinter: "İnsan hakları ile ilgili bir nokta da maddi işkencedir. İnsan onurunu küçültten işkencenin Türkiye'de varolduğunu üst düzeydeki kaynaklardan öğrenmiş bulunuyoruz. Resmi olarak kabul edilmemesine rağmen, biz polis kaynaklarında ve cezaevlerinde işkence yapıldığına inanıyoruz. 45 günlük gözaltı süresinde sistematik işkence yapıldığını, yetkililerin en çok tercih ettikleri yöntemin cinsel organlara elektrik verilmesi ve tutukluların çok uzun süre başasağı asılı tutularak vahşice dövüldüğüne olduğunu tesbit ettik.

Demokrasi ve insan haklarını savunun bir dilekçeyi imzalayan yazar ve bilim adamının yargılanması bizim için üzmüştür. Bizi dehşete düşüren bir olaydır bu dava. Şimdi ise elimde bu dilekçeyi destekleyen Avrupalı ve Amerikalı yazar ve sanatçılardan 2330'unun imzasını taşıyan dilekçe var. Bu insanların insan haklarına saygı gösterilmesi isteği ile bu dilekçeyi hazırladılar."

İstanbul'da yayını yasaklanan basın toplantısının ardından BBC radyosunun Harold Pinter ile yaptığı röportajın soruları ve yanıtları ise şöyle:

Soru: Türkiye'de görüşmek istediğiniz herkesle konuşma olanağı bulabildiniz mi?

Pinter: Evet, pek çok kişiyle görüştük.

Soru: Peki ne gibi izlenimler edindiniz? Nasıl bir sonuçla döndünüz?

Pinter: İnsan hakları açısından Türkiye'deki koşulların çok, ama çok kötü olduğunu sonucuna vardık. Birçok kişi sadece düşüncelerinden ötürü hapse. Toplumun bütün katmanlarında, insan haklarını ve kişi özgürlüklerini sınırlandıran, baskı altında tutulduğunu gördük. Ayrıca işkence uygulaması da yaygın biçimde sürmekte. İşkence görmüş ve hapisten yeni çıkmış birçok kişiyle görüştük. Dahası bu kişilerden bazıları, 2-3 yıl, hatta 4 yıl herhangi bir ceza ya çarptırılmadıkları halde hapse tutulmuş ve işkence görmüş kişiler. Suç işlememiş bir kişiye (suç işlememiş diyorum, çünkü bu kişilerin bir bölümü aklandı ya da sonunda) 4 yıl hapse tutacaksınız, üstüne üstelik bir de işkence edeceksiniz...

Ayrıca askeri yönetimin (bu deyim kullanmadım, çünkü yapılan sınırlı seçimlerle iktidara bir sivil hükümetin gelmiş olmasına rağmen askerle-

rin hâlâ yönetimi ellerinde tuttukları izlenimi edindik) evet, askeri yönetimin, hükümetin, aydınları baskı altında tuttukları, hatta deyim yerindeyse ortadan kaldırmaya çalıştıklarını gözdük. Kısacası, Türkiye'deki durumun çok kötü olduğu kanısındayız. Bunun sorumluluğu büyük ölçüde ABD'nin omuzunda. Türkiye'deki Amerikan Büyükelçisiyle, İngiltere Büyükelçisiyle görüştük. Şimdi bir rapor hazırlıyoruz. Bu raporu yalnız Uluslararası PEN Klübü değil, Uluslararası Af Örgütü'ne, Avrupa Konseyi'ne ve hükümetlerimize de sunacağız.

Soru: Peki yetkililerle görüşme olanağınız oldu mu?

Pinter: Hayır, maalesef. İki şeye izin vermediler oradayken. Birincisi, hapishaneleri ziyaret olanağı verilmedi. Oysa hapse bazı yazarlar var, sanatçılar var. Ayrıca İstanbul'da sıkıyönetim komutanıyla görüşmemize de izin verilmedi. Sadece 2. Barış Derneği davasını izleyebildik. Kapatılmış siyasi partilerin genel başkanlarıyla görüştük. Çeşitli görüşlere sahip gazetecilerle konuştuk. Ama hükümetin bir temsilcisiyle görüşemedik.

Soru: Peki hazırladığınız raporda ne gibi önerilere ve görüşlere yer veracaksınız?

Pinter: Türkiye'de olup bitenlerin dışında izlendiğini, onların bitenini farkında olduğumuzu anlatacağız Türkiye hükümetine. Ayrıca, Türkiye'de çektiği sıkıntılara rağmen başını dik tutmayı bilmiş yrekli kişilere, yalnız olmadıklarını göstereceğiz.

Soru: Ancak, Türkiye, bu tür raporları ve eleştirileri iç işlerine müdahale olarak görüyor. Ne dersiniz?

Pinter: Şunu hatırlatmak isterim size: Biz Türkiye'ye PEN Klübün, yani uluslararası bir kuruluşun temsilcileri olarak gittik. Ayrıca Uluslararası Af Örgütü gibi dünyanın neresinde olursa olsun, insan haklarının çiğnenmesi, işkence gibi konularla yakından ilgilenen bir örgütte de bağlarımız var.

EVDEKİ HESAP

Ali TERZİOĞLU (TİP)

BAŞLANGIÇTA herşey inceden inceye hesaplanmıştı. Hem Cunta'nın yıllar boyu fiilen iktidarda kalmasını sağlayacak, hem de güya Türkiye'de çok partili demokratik düzene geçildiği izlenimini verecek partiler ve seçimler için, devletin tüm olanakları seferber edilerek en elverişli adaylar aranmış, bulunmuştu. İktidara ve muhalefete "mahkum" olacaklarla bunların kurucu, yönetici, milletvekili adayı olacak olanları titizlikle araştırılmış, hiçbirşey tesadüfe bırakılmamıştı.

Diğerlerini de vetolar önledi. Ama hiç açık verilmedi de değil. Başlangıçta ikili düşünülmüşken üçlüye razı olundu ve "seçim" bu üçlü arasında yapıldı. Halk da bu açıktan yararlanıp gidice karşı olduğunun bir ifadesi olarak, iktidar veya muhalefet adayı değil, üçüncüyü öne geçirdi.

Daha sonra yerel seçimlere sıra geldi. Bu seçimi de ilkinde katılanlara sınırlı tutmak, hem yeni çalkantılara yolaçacak, hem de geliştirilme çalışan demokrasi kılıfını bütünüyle anlamsızlaştıracaktı. İster istemez yeni partiler de seçime katıldı. Açıklanan sonuçlar gerekte Cunta'nın, gözde partileriyle birlikte meclisinin de daha altı ayı dolmadan devre dışı kalıp iflas bayrağını çekmiş olduğunu gösterdi. Buna karşılık, yerel seçimlerde başarısını sürdürmüş olduğu halde, Anap'ın da, yere ayağını daha sağlam basan bir iktidar olduğunu söylemeye olanak yok. Bakanlar değişikiyor, hem de ne sebeplerle. Kongrelerinde "eğilim"ler keşifiyor, yeni seçimlere bir gecedan isten el çektileriyor vb. Aynı durumu, bugün legal olarak çalışmalarını sürdüren hemen her partide de görmek olası. Başkaldırmalar, tek veya toplu açıklamalar, ayrılıp barışmalar, yeniden ayrılmalara birbirini izliyor. Kısacası, sözkonusu her partide iktidarı ile, muhalefeti ile bir eğriliğe, bir yerine oturmamışlık, kitlelerin karşısında kendi gerçek durumlarıyla onlardan beklenen arasındaki uçurumu farketmenin getirdiği ürküntü ve nafiye çirpışklarını hikayesi hergün sütun sütun gazetelerle doldurmakta. Herşey önceden o kadar iyi düşünüldü ayarlanmışken, gene de evdeki hesap çarşıya uymamıştı.

Aslında, olaylara biraz derinden, biraz dikkatlice bakabilen ve 20. yüzyılın son çeyreğinde dünyadaki gelişmelerle birlikte Türkiye'nin ve halklarımızın da nasıl bir gelişme içinde olduğunu izleyebilen bir kimse için bu sonuç hiç de sürpriz değildi ve olmadı.

Anımsayalım: 12 Eylül öncesi dönemde için sonun başlangıcını oluşturan 24 Ocak Kararları ile emperyalizm ve tekellelere halklarımızı yeni bir durum dayatılmıştı. Bilinçli olarak kamçılanmış büyük bir enflasyon politikasıyla kitlelerin satınalma gücünün büyük ölçüde düşürül-

rumuz için ne kadar yaşamsal ve demokratik halk iktidarı yolunda ne büyük bir kazanım olduğu açıktır. Bugün faşist diktatörlüğün yıkılması ve ileri sürülen demokratik istemlerin yaşama geçirilmesi amacı tümüyle devrimci bir politikadır. Halklarımızın geniş demokrasi güçlerinden böyle bir politika etrafında birik olmaları istiyor. Sol güçlerin diğer demokrasi güçlerinden "ayrı" yani bu savaşçı en kararlı, en büyük özveri ve cesaretle halklarımızın gerçek kurtuluşuna kadar sürdümeye aday olmalıdır.

Sol Birlik, halklarımızın ulusal ve toplumsal kurtuluşu için gerekli temel dönüşümleri başaracak demokratik halk iktidarı perspektifini de devrimci güçlerin önüne koymuştur ve bunun için mücadele edecektir. Sol güçlerin eylem birliği salt faşizmi yıkmaya işiyile sınırlansa bu eksik olurdu. Solun, daha ileri hedeflere yönelik bir birliğine dün gerek vardı, bugün faşizm koşullarında vardır ve yarı, faşizm yıkıldıktan sonra da -toplum devrimci dönüşümü için- gerek olacaktır.

Gerek yakın, gerek daha ileri hedeflere ulaşmanın süresi, biçimi ise önceden kestirilemez. Bunu somut tarihi koşullar belirleyecektir. Diyelim ki, faşizm yıkıldıktan sonra, koşullar uzunca bir süre devrimci dönüşümler için uygun

mes, iç talebin adanıklı kısıtlanması, yapısal bunalıma eklenen konjoktörel bunalımla adanıklı sıkışan tekelere ve holdinglere önemli kaynak aktarımı, ekonomik bağımlılık ilişkilerinin daha da artırılması ve bütün bunlarla artık son noktasına gelip dayanmış ithal ikamesi yerine dışa açılmanın sağlanması.

Ancak tek başına yeterli değildir kararlar. Hem tekelilerin kazanımlarının korunup geliştirilmesi, hem de yeni birikimlerin sağlanması gerekmektedir. Ücretler dondurulmalı, gerçekte geriletilmeli, işçi sınıfına ayrı bir baskı ögesi olacak büyük bir işsiz orduyu yedekte bırakılmalı, kitlelerin satınalma gücü düşürülürken sermaye birikimi ve tekelleşme daha da hızlandırılmalıdır. Bunların ise aşgari bir demokrasi ortamında gerçekleştirilmesine olanak bulunmadığından Cunta ve faşizmi geliştirdi. Ve de Cunta, 24 Ocak Kararları'nı, hatta aynı ekleple ve sadakatle uygulamıştı, silahların gölgesinde.

Arađan beş yıl geçti. Mahkemelerin, hapislerin, işkencelerin, idamların, akıl nemez işsizlik, yoksulluk, açık taburların ve bunların naden olduğu her türden moral çöküntünün birbirini izlediği bu dönem, bütün bunlara karşın, hiç değilse iktidara ve dayatılan sisteme bir nefes alırmış mıdır? Hayır. Gerçekler ortada: Ulusal gelirde gerileme, büyüme hızında negatifleşme, dış borçlarda katmerlenme ve buna karşılık, eskisine göre de daha küçük, küçücük bir azınlığın elinde, eskisine göre daha fazla, çok fazla bir servet birikimi ve dışarıya kaçan para.

Oysa bugün aşgarisinin aşgarisi bir demokratik götürüntünün dahi kendini gösterip sürdürülmesi, bu nefes alınması olmasınla bağlıdır. Ama artık, Cunta ve arkasındakiler için de gerile, 12 Eylül'den hemen sonrası günlerle dönmek için çok geçtir. Bugün iper hâlâ elinde görünüyor olsa bile artık ok yavdan çıkmıştır. Gündemin bundan sonrasını, halk desteğini yitirmiş Cunta'nın ve arkasındaki tekelilerin hesapları değil, kendisine dayatılan sistemi, ekonomisiyle ve politikasıyla reddeden kitleler belirleyecektir; mücadele ettikçe daha belirleyici olacak, belirleyici oldukça da mücadele gücü katmerlenecek kitleler.

Burada Sol'a ve bunun içinde partilerimize görev düşmektedir. Bugünün iktidarının ve partilerinin yüzeydeki gelirlerinin derininde yatan asıl nedenleri, tel olusunu ortaya koyarak, kitlelerin özlem ve beklentilerini gerçek karşılığını oluşturan demokratik iktidar alternatifini, kitlelerin de gerçek alternatif ve hedefi haline getirerek ve bu hedef doğrultusunda birleşip örgütlü mücadeleye katılmaları için öne düşerim.

Sol Birlik bu yolda atılmış adımdır, önemli ve anlamlı.

düşmeyebilir, iktidar yeniden burjuvazinin eline geçebilir. Ama koşullar bizim ve karşı tarafın gücüne bağlı olarak faşizmin yıkılışı ile birlikte

Dünya Barış Konseyi

Türkiye barış ve demokrasi güçleriyle dayanışma haftası düzenliyor

25 Mart'ta Moskova'da toplanan Dünya Barış Konseyi Prezidyumu, çalışmalarını tamamlayarak bir dizi karar aldı. DBK Prezidyumu'nun kabul ettiği sonuç belgeleri arasında, Türkiye halkının barış ve demokrasi uğrunda savaşımının desteklenmesi, Türkiye barış ve demokrasi hareketinin tüm aktivistleri için genel af çıkartılması isteği yer alıyor. Bu tenelde, 12-19 Eylül 1985 tarihleri arasında Türkiye barış ve demokrasi güçleriyle dayanışma haftası düzenlemeyi kararlaştırılan DBK, bu kararı eylem programına arak tüm ülkeler ulusal komitelerine bildirmiş ve hazırlık çalışmalarının başlatılmasını istemiştir.

TÜRKİYE'NİN MANZARASINI DEĞİŞTİRMEK İÇİN

12 Eylül 1980 darbesinden dört buçuk yıl sonra Türkiye'nin genel manzarasını ana hatlarıyla bu sayfamızda çizmeye çalıştık. Bunlar bilmeyen şeyler değil; ama Türkiye'nin cennetinden farksız bu manzarası, "demokrasiye geçildi, hayır geçiyor" türünden tartışmalarla perdelemek isteniyor. Faşist diktatörlüğün varlığı ve devamı, "demokrasiye geçiş takvimi, süreci" ve benzeri aldatmalarla gözlerden gizlenmeye çalışılıyor. Oysa gerçekler o denli belirgin ki, Türkiye'de birkaç gün geçiren bir yabancı bile bunları rahatlıkla görebilir. İşte örneği: ABD'li ünlü yazar Arthur Mil-

ler, Türkiye'deki kısa gezisi sonunda İstanbul'da yaptığı basın toplantısında, işkencesinden mahkemelerin, sansüründen siyasi yasaklarına kadar somut örnekleriyle, Türkiye'de demokrasi'nin "d"sinin dahi bulunmadığını açık açık ilan ediyor. Tabii sıkıyönetim basın toplantısının yayınlanmasını hemen yasaklıyor. Böylece faşist Cunta, "demokrasiye dönüldü" demagogisinin nasıl bir ikiye bölme örneği olduğunu, hem de kendi tavrıyla bir kez daha açık vuruyor.

Evren Cuntası, perde arkasına çekilmiş görünümüne dahi gerek görmüyor. Ekonomiyi

Özal hükümetine havale eden Cunta, diğer tüm alanlarda ip-leri elinde tutmaya devam ediyor. Günlük basında hemen hergün bunun yeni bir örneği sergileniyor. Faşizmin kendi koyduğu hukuki çerçeveye bile uymayan keyfiliği, hukukun sürdürüyor. Demokrasiyi fiilen ortadan kaldıran mevcut hukuki düzen içeri- sindeki en sıradan, gündelik girişimler için bile öncelikle "yukarıdan" nasıl bir tepki göstereceğinin hesabına katıldığı, hep yazılıp çiziliyor. Özetle, faşizm bugün Evren-Özal işbölümü altında ve tüm gerçekliğiyle varlığını sürdürüyor. Gönderilmeden gitmeye de niyeti yok.

Bu sayfada özetlediğimiz tablonun yükünü asıl çekenler, yani ağır baskı ve zulüm altında yaşayanlar, hızla artan sömürü sonucu yoksulluğun kucağına düşenler, horlanan, acı çeken, yoz ve çürümüş bir hayat sürdüremeye mahkum edilmek istenenler, işçilerdir, geniş emekçi yığınlarıdır; kısacası, toplumun suskun tutulmak istenen ezici çoğunluğudur. Faşizmin cefasını çeken bu ezici çoğunluk kolları sıvayıp davranmadıkça, faşizm hükümünü sürdüremeye devam edecektir. O halde iş başa düşmektedir! Faşizmi yıkabilmenin biricik yolu, öncelikle halk güçlerinin birlikte mücadelesinden geçmektedir. Bu-

nun dışında bir yol aramak beyhudedir.

Yığınlardan faşizme karşı başkaldıracak güç birikmekte ve giderek kabarmaktadır. Beceri, faşizme karşı mücadelede temel alınması gereken bu gücü hareket geçirecek araçları yaratmaktadır; yığınların aktif olarak örgütlü mücadeleye katılmalarını sağlamaktadır. İşte Sol Birlik bu araçlardan birisidir ve bu görevi adanmıştır. Sol Birlik, başta işçi sınıfı olmak üzere geniş halk yığınlarının güvenini kazanabildiği ve onları örgütlü mücadeleye seferber edebildiği ölçüde, üstlendiği görevleri yerine getirebilecektir.

Demokratik halk iktidarı doğrultusunda işçi ve emekçi yığınların örgütlenmekle, onları devrimci mücadeleye kazanmakla yükümlü olan Sol Birlik, bugün halklarımızın ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesinin önüne dikilen en büyük engelini faşist diktatörlük olduğuna tespit etmektedir. Faşist zorbalığın devamının demokrasi güçlerinin örgütsüz ve dağınık olmalarından kaynaklandığını vurgulayan Sol Birlik, "işçi ve emekçi halkın aktif, örgütlü ve yığınasal mücadelesini temel alan, faşizme karşı geniş demokrasi ve barış güçlerinin birliğini sağlamak yolunda kalıcı bir güçbirliği" oluşturmak hedefleyen Demokratik Güçbirliği Platformu çatısı altında, ortak amaç ve taleplerin tümü veya bir bölümü üzerinde anlaşan tüm politik parti ve akımları birleştirmeye çağırıyor.

Türkiye zindana dönüştürüldü

21 Eylül 1984 tarihli Milliyet gazetesine göre gözaltına alınanların sayısı, askeri darbeden bu tarihe kadar 178, 565'tir. Uluslararası İnsan Hakları Birliği 19 Şubat 1982'de yaptığı açıklamada darbeden sonraki 17 ay içinde 170, 958 kişinin gözaltına alındığını bildirmişti. Türkiye'de 1984 yılı sonuna kadar en az 200 bin kişi polis merkezlerinden, askeri garnizonlardan, cezaevlerinden geçmiştir.

400 bin kişinin yurtdışına çıkışı yasak

Halen cuntanın "sakıncalı yurttaş" olarak gördüğü 400 bin kişinin yurtdışına çıkışı yasak. Seyahat özgürlüğü engellenenlerin büyük çoğunluğu hiçbir adli kovuşturma altında bulunmuyor. Bu kişilere pasaport verilmemekte, pasaport sürelerini uzatmak için başvurduklarında pasaportları ellerinden alınmakta, bazılarının pasaportlarına ise ülke dışına çıkmak istediklerinden elkonulmaktadır. Son olarak sinema sanatçısı Tarık Akan, Berlin Film Festivali'nde kazandığı Juri Özel Ödülü'nü almak için yurtdışına çıkamamıştır.

Bilim ve düşünce özgürlüğü düşmanı cunta

Son dört yılda gazeteci, yazar, çevirmen ve sanatçılara verilen hapis cezalarının toplamı 316 yıl 4 ay 20 gündür. Bu dört yıl içinde sıkıyönetim komutanlıklarına yasaklanan gazetelerin yayın yapımadıkları gün sayısı 300'e yaklaşmaktadır. Cumhuriyet gazetesini dört kez kapatmış, toplam olarak 41 gün kapalı kalmıştır. Faşist darbeden bu yana 415 yayın Bakanlar Kurulu kararıyla, 512 yayın ise mahkemelerce yasaklanmıştır. Resmi rakamlar ülkenin

kültürel yoksullaştırılmasına tanıklık etmektedir. DİE verilerine göre, 1970-79 döneminde yıl başına ortalama 6350 kitap yayınlanmışken, bu sayı 1980'de 4316'ya, 1983'te ise 4423'e düşmüştür. Üniversitelerin özerklikleri, tümünden kaldırılmış, faşizmin bilim düşmanlığı YÖK ile had safhaya ulaşmıştır. YÖK ve Sıkıyönetimce işlerine son verilen veya bu şartlarda çalışmayı reddederek istifa eden öğretim üyelerinin sayısı 1188'e ulaşmıştır.

Sol Birlik'in esas sahibi yığınlardır

Sol Birlik, kendi adını taşıyan yayınıyla, kuruluşunu takiben ikinci önemli adımını atmış oluyor. Sol karakterli bir örgütlenmede ortaklaşa yayının nasıl hayatı role sahip olduğuna uzun uzun anlatmak, sanırım bu yayının okurlarına haksızlık olur. Hele içinde bulunduğumuz illegalite şartlarında yayının "örgütleyici" fonksiyonunun kazandığı önemi göz önünde tutarsak, Sol Birlik'in değeri daha iyi anlaşılır.

Yayının önemi büyük, ama tek başına yayın yeter mi? Elbette yetmez. Sol Birlik hem mütevazıdır, gücünü bilmektedir, bunun için kendi dışında kalan diğer sol güçleri de kazanmayı, bir başka platformda tüm demokrasi güçlerinin anti-faşist beraberliğini oluşturmayı amaçlamaktadır, hem de iddialıdır, faşist Cunta'nın devrilip yerine demokratik bir hükümetin kurulmasını ve gelişen süreç içinde demokratik halk iktidarına ulaşmasını hedeflemektedir. Bütün bunların gerçekleştirilmesi için, her şeyden önce ve her şeyden çok yığınların mücadeleye kazanılması **elzemdir**. Yığınlar lafa değil işe bakarlar. İşte bu anlamda en mükemmel bir yayın dahi -bir "iş"tir kuşkusuz ama- yığınların gözünde daha çok "laf"tır. Kitlelerin günlük somut sıkıntıları, acil talepleri için somut uğraşlar verilmiyorsa, fabrikalarda, gecekondu semtlerinde, köylerde mücadelelin filizleri boy göstermiyorsa, tek başına yayın, Sol Birlik'in "iddialı hedefleri"nin gerçekleştirilmesinde yetersiz kalır. Bizim baştan beri büyük değer verdiğimiz, gerçekleştirmesi önemli bir "iş" olarak gördüğümüz ortaklaşa yayın, bu anlamda, bütün önemine rağmen, başlangıç adımlarından birisi sayılır. Hayatın her alanındaki uğraşlarla takviye edilmesi gerekir. Örneğin bir kısmıyla hukuku, tümüyle fiilen yok edilmiş grev hakkının yeniden ve en tam şekliyle kazanılması için sendikalarda ve tek tek fabrikalarda mücadeleyi örgütlemek, disiplinli, koordine ve sistematik direnişler düzenlemek, işçi sınıfının mücadeleye etkin katılımında büyük önem taşır.

Sol Birlik yayınının bir önemli işlevi de, Sol Birlik partileri arasındaki ilişkilerin daha geliştirilmesine, dostlukların pekiştirilmesine, Sol Birlik örgütlenmesinin konsolide olmasına ve kurumlaşmasına hizmet etmesi olacaktır. Farklı

Ahmet KAÇMAZ Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Genel Başkanı

örgütlerin ortak yayını, ilkelere olmamak şartıyla, karşılıklı tavizler üzerinde şekillenir. Ama biliyoruz, Sol Birlik partileri arasında büyük benzerlikler ve yakınlıklar vardır. İşte ortak bir yayın, gerektirdiği ortaklaşa iş görmenin yaratacağı yakınlaşmalarla 6 parti arasındaki ortaklaşa olanların daha belirginleşmesine ve daha ileri birliklerin oluşturulmasına da hizmet edebilir.

Tabii bütün bunların gerçekleştirilmesi için ortak kurularda yapıcı, esnek, sabırlı, dayatmacılıktan kaçınan, hasılı Sol Birlik'in **bütününün** çıkarlarını **tek tek** partilerin kendilerinin çıkarlarının önünde gören bir anlayışa ve tutuma sahip olmak gerekir. Ne ki bu kadarı Sol Birlik'in pekiştirilip geliştirilmesine yetmez. Çünkü Sol Birlik bir gönüllüler birliğidir ve işleminin yegane müeyyidesi **iktıdır**. "İkna" da işe zaman zaman subjektif faktörlerin nasıl ağır bastığı tecrübeye bilinen bir noktadır. Öyleyse Sol Birlik'in gelişen bir işlerliğe kavuşturulmasının ESAS MÜEYYIDESİ, onun hitap ettiği kitleler, ilk başta da onun OKURLARIDIR.

Madem ki mücadelemizin tüm platformları ve hayatın bütün alanlarında hedef yığınlarla bütünleşmektir, o halde yığınların **bilinçli iradesi** tayin edici faktör olmalıdır. Bugünkü aşamada Sol Birlik'e sahip çıkabilecek kitle, partilerin üyeleridir, taraftarlarıdır, Sol Birlik'i olumlu bulan diğer solculardır. Sol Birlik'e gerçekten sahip çıkmanın yolu ise, **objektif olarak birliktir** olan kitlelerin iradesinin tayin edici hale gelmesidir, yani Sol Birlik'in kitlelerin oluşturulan pasif birer okur değil, aktif birer mücadeleciler olmak, objektif olarak sahip oldukları birliktir tavrı bilinçli bir şekilde çevreden merkeze doğru taşımak ve bu tavrı tayin edici kılmak zorundadırlar. Bir cümleyle özetlersek, Sol Birlik'in örgütlenmesiyle, yayınıyla, her türden faaliyetiyle esas sahibi seslendiği insanlardır, onlar varlıklarının siyasi ifadesi olan bu bütüne aktif olarak sahip çıktıkları, kendi birliktir iradelerini belirleyici kıldıkları ölçüde, Sol Birlik'in önu açılacaktır. Ve bu kapsamda ilk söz Sol Birlik'in okuyucusunundur. İnanıyoruz ki, Sol Birlik'in okuyucuları aynı yola bakışlarının yarattığı yoldaşça duygular ve ilişkilerle, Sol Birlik'in en geniş emekçi kitlelerini kucaklamasında tayin edici bir rol oynayacaklardır.

*Başarılı 1. sayfa

YANSITACAĞIZ. Ortaklaşa nelerin yapılabileceğinin, planlanan öteki eylemlerimizin görülmesinin gerçek, açık ve inandırıcı bir sesi olacağız. Yayın politikamızı, "Sol Birlik" in ortaklaşa belirleyeceği görüşlerine, ortak belgeler temelindeki ana politik doğrultusuna, yaklaşımına; ortak ilkesel ve politik sorunlara ilişkin kararlarına bağlayacağız. Bu ortak politik çizgiye yığınları kazanmanın propaganda aracı olacağız.

Bu bağlamda ana yönelimimiz esas olarak şu noktalardan geçen bir çizgi üzerinde gelişecektir!

- "Uluslararası planda emperyalizmin saldırgan politikasına karşı barış ve silahsızlanmayı savunmak,

ÇIKARKEN

onun Ortadoğu ve Türkiye'ye yönelik girişimlerini teşhir etmek. Soğuk savaşın yöntem ve özellikleri olan antisovyetizm ve antikomünizme karşı mücadele etmek",

- "Türkiye'de faşist diktatörlüğün güncel planda tüm siyasal ve ekonomik adımlarını teşhir etmek, uygulanan ekonomi politikasının getirdiği sonuçlara karşı sürekli bir ekonomik ajitasyon yürütmek. Demokratik güçbirliği platformunda yer alan güncel istemlerin propaganda ve ajitasyonunu yapmak",
- "Acil demokratik platform temelinde faşist diktatörlüğe karşı en geniş demokrasi güçlerinin birliğini sağlamak için mücadele etmek ve sol güçlerin birliğini savunmak",
- "Gericiğin önemli bileşenlerinden olan Türk şovenizmine ve milliyet-

çiliğine karşı mücadele etmek."

Yayın politikamız, öteki bütün sol güçlere dostluk ve eylem birliği anlayışı temelinde yaklaşacağız. Bu güçler arasındaki ayrılıkları bu ana doğrultusunun önüne çıkartmayacaktır. Sol Birlik tüm barış ve demokrasi güçlerinin faşist diktatörlüğe karşı mücadelesini vargüçüyle destekleyecek, onların güvenilir bir dostu ve kararlı bir savaş arkadaşı olduğunu göstermek için her şeyi yapacaktır. Sonuç olarak biz, açık bir politika izleyeceğiz. Politikamızı daha da açık hale getirmek ve yaygınlaştırmak için elden gelen her çabayı göstereceğiz. Bu konuda okurlarımızın, tüm demokrasi güçlerinin aktif katkısı ve desteği başarıya ulaşmada anahtarımız olacaktır.

BARIŞ VE DEMOKRASİDEN YANA TÜM GÜÇLER !

Faşizmi yıkmak ve ülkeyi ekonomik çöküntüden, maceradan, halklarımızı bunca acı ve yoksulluktan kurtarmak için birleşelim !

Kürdistan Öncü İşçi Partisi, Türkiye İşçi Partisi, Türkiye Komünist Emek Partisi, Türkiye Komünist Partisi, Türkiye Kürdistanı Sosyalist Partisi, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi faşizme ve emperyalizme karşı mücadelede güçlerini, Türkiye ve Türkiye Kürdistanı Sol Birliği (Sol Birlik) adı altında birleştirdiler. Oluşturulan güçbirliğinin işlevini, görev ve amaçlarını, ülke ve dünya gerçekleri üzerindeki görüş ve önerilerini, atılacak ortak adımları dile getirmek ve halklarımıza iletmek amacıyla "SOL BİRLİK" adıyla bir yayın organının yayınlanmasını kararlaştırdılar.

"En geniş anti faşist güçlerin eylem birliğinin sağlanmasında, anti emperyalist sol güçler arasındaki birlik önemli bir rol oynayacak ve bu süreci hızlandıracaktır" saptamasını yapan altı sol parti, halklarımızın günlük ekonomik, demokratik, sosyal haklar uğrunda mücadelesini en büyük kararlılıkla desteklemek ve bu mücadelenin ülke çapında yaygınlaşması ve diktatörlüğe karşı tek bir kanalda birleşmesi için en ön saflarda mücadele etmeye kararlı olduğunu bildirerek tüm barış ve demokrasi güçlerini ortak mücadeleye çağırıyor.

Halkın istemlerine cevap veren ve halkın güvenini daha geniş ölçüde kazanmada, barış ve demokrasi güçlerinin toplanmasında Sol Birlik'i ciddi, tutarlı, ileri tarihi bir adım olarak nitelendiren TİP, TKEP, TKP, TKSP ve TSİP genel başkan ve genel sekreterleri Sol Birlik ile ilgili değerlendirmelerini gazetemize iletiler.

İlk sayımızda bu değerlendirme yazılarına yer verebilmek, hiç kuşkusuz okurlarımızla daha yoğun bir diyalogun kurulmasında bizim için de değerli bir adım oldu.

Kemal BURKAY Türkiye Kürdistanı Sosyalist Partisi Genel Sekreteri

Tarihi bir adım: Sol Birlik

Son 25-30 yılda Türkiye'de kapitalizmin gelişmesiyle birlikte sınıf mücadelesi sertleşti ve sol giderek kitleselleşti. Şimdi, Türkiye ve Türkiye Kürdistanı Sol Birlik'in ortaya çıkışı ülkemizde sınıf mücadelesinin varlığı yeni bir aşamayı gösteriyor.

Şu gerçek gün geçtikçe daha iyi anlaşılıyor: Toplumsal sorunların büyüüp daha da karmaşık biçimler almasına karşılık, egemen sınıfların tüm hükümetleri bu sorunları çözmeye yeteneğinden yoksun olduklarını gösterdiler. Altmış yıldır köylülerin toprak sorunu çözülmedi. İnsanlarımızın bir bölümünün el kapılarında sürülmesine rağmen işsizlik yıldan yıla artıyor. Ulusal gelir yıldan yıla artıyor, ama bundan yararlananlar yalnızca bir avuç kapitalist ve büyük toprak sahibi. Halkın büyük çoğunluğunun yoksulluğu ise derinleşiyor. Kürt halkı bugün de ağır bir ulusal baskı altında. Egemen sınıflar ülkeyi emperyalizme daha da bağımlı hale getirdiler.

Bu durumu, ancak ondan zarar gören emekçi halkın kendisi değiştirebilir. Emekçi yığınlar bu gerçekleri yıldan yıla daha iyi biçimde kavırıyor ve değişiklik istiyorlar. Sol ise işçilerin ve tüm emekçilerin, yurtsever, ilerici insanların sesidir. Ama sol, önceki yılların dağınıklığı içinde kitlelere güven veremez, onları kurtuluş yolunda eyleme geçiremezdi. Altı partinin oluşturduğu güçbirliği bu bakımdan, halkın istemlerine cevap veren ileri bir adımdır.

Sol örgütlerin kendi aralarındaki görüş ayrılıkları, onların emperyalizme, faşizme, burjuva diktatörlüğünün her türüne ve sövenizme karşı birlik olmalarına engel olamaz. İşte SOL BİRLİK, sol saflarda böylesi bir geleneği yerleştirmeye amaçlıyor.

Bu birlik içinde Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'ndan sol örgütler var. Ülkeye demokrasi getirmek ve halklarımızı gerçek bir kurtuluşa ulaştırmak için iki halkın sol güçlerinin böylesi bir birliği hayati önemdedir. Sol Birlik bu yönüyle de ileri, tarihi bir adımdır.

Diğer yandan, biz Sol Birlik'e bir olup bitti gözüyle bakmıyoruz. Atılan ileri bir adımdır; ama onu, diğer sol örgütlerin katılımıyla daha da genişletmek, güçlendirmek gerekir. Bu, deklarasyonda ve ortak duyuruda açıkça belirtildi. Sol Birlik, ortak düşmana karşı tüm ilerici güçlerle dayanışmaya açıktır ve o, aynı zamanda, faşizme karşı en geniş güçlerin birliği için savaşıyor.

Birliğin gelişip güçlenmesi, ortak çalışma geleneklerinin oluşması bir süreçtir. Bize düşen bu sorumluluğa uygun davranmak, birliği yaşatmak, geliştirmek, pekiştirmektir.

Bugüne dek, sol örgütler arasında güçbirliğini engelliyen sektör tutumları, sol örgütlere ve halklarımızın mücadelesine ciddi zararlar verdi. Halkın davasına hizmet etmek isteyen herkes geçmişten ders almalı, önyargılara düşmeden birlik çabalarına katkıda bulunmalı.

Halklarımızın zaferinin anahtarı solun birliğindedir. Birleşen sol yenilmez.

Behice BORAN Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Birlik yolunda güçlü adımlarla ileri

Aralarında ideolojik yakınlık bulunan altı partinin 1984'ün sonlarına doğru biraraya gelip de Türkiye ve Türkiye Kürdistanı Sol Birlik'i kurmaları yalnızca sol güçler açısından değil, tüm Türkiye açısından önemli bir girişimdir. Türkiye'de faşizm toplumun kendiliğinden evrimiyle çöküp gitmeyecek, bütün anti-faşist, demokrasiden yana güçlerin ortak mücadelesiyle altedilecektir. Bu mücadelede Türkiye ve Türkiye Kürdistanı sol güçlerine öncülük görevi düşmektedir.

Faşizmin politik güç olarak somutlaştığı cunta ve onun sivil hükümetine karşı mücadelenin temel güçleri işçi sınıfının başını çektiği emekçi kitlelerdir. Ama kitleler ancak örgütlü, bilinçli bir biçimde mücadele ederek faşizmi alt edebilirler. Geniş kitlelerin örgütlü, bilinçli mücadele içine çekilebilmeleri ise ancak esasen örgütlü bulunan kesimlerin ortak girişim ve çabasıyla, birleşmelerle mümkündür. Kitlelerin örgütlenmesine, esasen örgütlenmiş bulunan kesimlerin birleştirilmesiyle başlanır. Bunun için faşizme karşı mücadelenin örgütsel ana hedefi bir cepheleşme etrafında sol ve diğer demokratik güçleri olabildiğince toparlayabilmek, faşizme karşı seferber edilebilirdir. Sol birlik bu yönde atılmış ciddi, tutarlı, önemli bir adımdır. Bu adım, sol güçleri ve bu birlik cepheleşmesi etrafında diğer demokrasi güçlerini toparlayabildiği ve bu kitleleri hareketlendirip yönlendirebildiği ölçüde başarılı, sonuç alıcı olabilecektir. Önemli, böyle bir süreci başlatabilecek adım olmasıdır.

Bu adımı yukarıda belirtilen görevi başararak, "bir adım" olmaktan öteye geçmesi kimi koşulları yerine getirmesine bağlıdır. Altı partinin yayınladığı Sol Birlik Deklarasyonu'nda sol güçlerin eylem birliğinin başarısı konusunda şu koşul getirilmektedir: "Ve inaniyoruz ki, eğer sol güçler ortak noktaları öne çıkarırsa, karşılıklı güvene dayalı, eşit hak temelinde ilişkilerin kurulması doğrultusunda, rekabe-

Haydar KUTLU Türkiye Komünist Partisi Genel Sekreteri

Halkımız soldan birlik istiyor

İşçi sınıfımız, halkımız, zindanlarda yıllarını dolduran, idam fermanları boyunca bekleyen, ülkede zor koşullarda savaş veren, politik göçmenliğin çilesini çeken yurt-severler, devrimciler herkes bizden birlik bekliyor. Sol Birlik onu oluşturan altı sol partinin bu nesnel gereksinime, her alandan yükselen bu yakıcı isteğe bir yanıt oldu. Ama biz biliyoruz ki daha atılacak adımlar var. Faşist diktatör-

lük, emperyalizm kolayca teslim olmayacaktır. Tersine yeni bunalımlara girdikçe daha saldırganlaşması hiç de şaşırtıcı değildir. Artık anlaşılması olmalı ki "birlik" istemekle birlik gerçekleştirmiyor. Onun da kendine özgü yasaları var. Önemli olan belirli sayıda güçlerin biraraya gelmesi değildir. Tarihsel ve somut koşulları bizden beklediği sınıf savaşımının görevlerine yanıt verebilmektir. Sol Birlik'in de önemi buradadır.

Şimdi kafalarda, "Sol Birlik hangi somut katılımlarla gelişilecek?" sorusunun olduğu biliniyor. Buna ancak bu birliği oluşturan altı parti ortak yanıt verebilir. Bu konuda yorum bize düşmez. Ancak şunu söyleyebiliriz: TKP'nin de içinde olduğu altı sol parti işçi sınıfına, Türk ve Kürt halkına karşı sorumluluklarını yerine getirmeye hazır olduklarını göstermişlerdir. Şimdi Sol Birlik'in dışında kalan diğer sol güçler, tek tek devrimciler kavga arkadaşlarımızdan altı partinin bu ileri adımını önyargısız, serinkanlı değerlendirmelerini beklemek sanırız yersiz bir bekleme olacaktır. Beklenen şey bir katılımdan öteye bir değerlendirilmedir.

Önyargısız bir yaklaşımla bakılırsa Türkiye ve Türkiye Kürdistanı Sol Birlik adımı geçmişe uzanan bir derinlik ve bu nedenle geleceğe yönelik bir kapasite taşıyor. Ortaya koyduğu birlik anlayışı bunu yansıtıyor. Bunu kavramak için kökü eskilere giden ve günümüzde de süren tartışmaların, bölünmelerin değerlendirmesi yapmak gerek. Burada buna girmeye olanak yok. Ama şukadarını söyleyelim: Geçmişte devrimci harekete katılan genç kadrolar ve o dönemde bütün sol politik parti ve grupları teorik bir birikim olmaksızın mücadelenin ortaya koyduğu karmaşık pratik sorunları çözmeye çalıştılar. Herkes acınacak bir teorik yalnızlık içinde kendini buldu. Bölünmelerin, mantık sınırlarını zorlayan tartışmaların en temel nedeni bu oldu. Böylece olsa, çoğu kez skolatistik biçimlere de varsa geçmiş tartışmalarda ve onların pratiğinde zengin dersler yatıyor. Bugün daha sağlam bir temel yaratmamız mümkündür.

Altı sol partisi sabırlı bir eylem birliği sürecinden geçerek, önyargıları aşarak kapsamlı bir birlik gerçekleştirdiler. İnaniyoruz ki partilerimiz her şeyden önce teorik derinlikte birbirlerini daha iyi anlayabilecekleri koşulları yarattılar. Teorik sağlığı kırdılar. Sol Birlik Platformu bunu yansıtıyor. Bu nedenle Sol Birlik ister üç, altı, ister on parti ya da gruptan oluşsun, bu nicel genişlik çok önemli olmakla birlikte daha da önemli sağlıklı bir büyümeyi yaratacak olan sağlam bir birlik anlayışını ortaya koymasındır.

TKP bu anlayışın her zaman militan savunucusu olacaktır.

TKP bu anlayışın her zaman militan savunucusu olacaktır.

TKP bu anlayışın her zaman militan savunucusu olacaktır.

TKP bu anlayışın her zaman militan savunucusu olacaktır.

TKP bu anlayışın her zaman militan savunucusu olacaktır.

TKP bu anlayışın her zaman militan savunucusu olacaktır.

TKP bu anlayışın her zaman militan savunucusu olacaktır.

TKP bu anlayışın her zaman militan savunucusu olacaktır.

TKP bu anlayışın her zaman militan savunucusu olacaktır.

"Halklarımızın aktif ve yığinsal mücadelesi olmadan faşist diktatörlük yıkılıp demokrasinin yolu açılmaz."

Güçlerimizi birleştirmemiz zorunludur.

İçinde bulunduğumuz koşullar işçi sınıfı ve emekçi halktan yana tüm politik parti ve hareketleri, demokrasi ve barıştan yana güçleri, ülkesi ve insanlığın geleceği için kaygı duyan her yurtseveri, tarihsel bir sorumlulukla karşı karşıya getirmektedir. Faşist diktatörlüğün zorbalığı ve saldırganlığı, onun çok güçlü olmasından değil, demokrasi güçlerinin bölünmüş ve dağılmış olmasından kaynaklanıyor. Bugün hiçbir politik güç tek başına ülkeyi sürüklemekte olduğu tehlikeli diğisten kurtaramaz ve toplumsal kurtuluş yolunu açamaz. Bu nedenle güçlerimizi birleştirmemiz zorunludur.

Sol Birlik Deklarasyonu'ndan

Teslim TÖRE Türkiye Komünist Emek Partisi Genel Sekreteri Sol Birlik bir iktidar alternatifine gelmelidir

Türkiye ve T. Kürdistanındaki nesnel ortam hızlı değişimler ve gelişmeler yaşıyor. Müzmin bir hastalık halini alan ekonomik bunalım, politik bunalımın daha da derinleşmesini sağladı. Kitlelerin sosyal yaşamındaki hızla geriye düşüş, işsizlik ve yoksulluğun bir afet halini alması, rüşvet, yolsuzluk ve düzenin çürümüş bütün kurumlarının artık gözlerden saklanamaz duruma gelmesi; kitlelerin ruh halinde ve bilincinde düzene karşı tepkiler yaratı.

Bu gelişmeler, faşist cuntanın hazırlanmış olduğu uzun vadeli planlarını kısa sürede bozguna uğrattı. Faşist cunta güdümli Özal hükümetinin ekonomik-politik uygulamaları kitlelerin durumunda en ufak bir düzelmeye yaratmadığı gibi, daha da kötüye götürmekten başka bir işe yaramadı. Faşist cunta Özal hükümeti ikiliyle birlikte burjuva sistem de yıprandı. Halkımızın gözünde teşhir olmaya başladı. İçine girmiş olduğu çukurdan, faşist cunta eliyle de çıkamayan sistemin, kimi reformlarla çıkmasının olanağı da kalmadı. Ancak, bunalımın daha da derinleşmesiyle yığınların tepkisi arttıkça burjuvazi reformlar yolunu da deneyebilir. Ne vakti, reformcu yöntemlerin tutmasını ve uzun süre daha halkı oyalayabilmesinin olanakları ortadan kalkmıştır.

Başta işçi sınıfı olmak üzere, emekçi kesimlerin çoğunluğu, bilinç ögesi ya da sağduyusu ile, bunalımın yapısal ve burjuva sistem içinde kalıcı olduğunu görmeye başladı. Bu nedenle emekçi yığınların büyük bir çoğunluğu sadece mevcut hükümet ve cuntadan değil, bir bütün olarak sistemden umudu kesme ve düzen değişikliği istemiyle yeni bir alternatif arama sosyo-psikolojisi içine girdi.

Ülkemizde yaşanmakta olan bölünmüş bir ortamda, Türkiye ve T. Kürdistanı Sol Birlik platformunun kurulmuş olması büyük bir politik önem taşıyor. Ayrıca, önüne koymuş olduğu "Demokratik Halk İktidarı"na ulaşma ve sistemi aşma hedefi nedeniyle gerçek bir iktidar alternatifine haline yükselmesi zorunluluğu; SOL BİRLİK'in taşımış olduğu politik önemi ve değeri daha da artırıyor.

Artık hiç bir burjuva alternatif; emperyalizmle halklarımızın çıkarları arasındaki; faşizmle geniş demokrasi güçleri arasındaki; Kürt ulusal sorununa Türk şovenizmi arasındaki; emek ile sermaye arasındaki; çok yönlü derinleşmiş çelişkiler yumağıyla ifadesini bulan bu toplumsal sistemin ekonomik-politik bunalımını aşamaz. Burjuva alternatifler tarihi olarak olduğu gibi, sistemin yapısal ve kalıcı bunalımı nedeniyle de bu treni kaçırmışlardır. Her halükarda burjuva sistem içinde anaran çözümler, sürekli

Bizler, Kürdistan Öncü İşçi Partisi, Türkiye İşçi Partisi, Türkiye Komünist Emek Partisi, Türkiye Komünist Partisi, Türkiye Kürdistanı Sosyalist Partisi ve Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, bu sorumluluk duygusuyla işçi sınıfımıza, ve emekçi halklarımıza karşı görevlerimizi yerine getirebilmek, sol güçlerin dayanışmasına bir son verebilmek, en geniş demokrasi güçlerinin birliğini sağlayabilmek faşist diktatörlüğü yıkmak, ulusal ve sosyal kurtuluş yolunu açabilmek için bizi birleştiren ortak anlayışlar doğrultusunda gücümüzü birleştirme ve aramızda kalıcı bir işbirliği oluşturma kararı aldık.

çözümüzlüğü beraberinde getirecektir.

Hızla boyutlanmakta olan Kürt ulusal sorununu, bu ulusal mücadelenin toplumsal mücadele ile bütünleşmişliğini; emek sermaye çelişkisini; emperyalizmin; ülkemizi, dünya barışını bozacak bir düzeyde, halklarımızın dostu Sovyetler Birliği, diğer komşu ülkeler ve halkımıza karşı bir barut deposu haline sokan egemenliğine son vermeyi; faşizmin ve tekellerin kitleler üzerindeki ekonomik politik diktatörlüğünü yok etmeyi; bütün bunları halkımızın yararına ve çıkarına çözüme kavuşturarak başarıyı sağlayacak bir tek alternatif vardır; o da: kitlelerin kendi eseri olacak olan devrimci alternatifidir. Böyle bir alternatifin yaratılmasında en büyük görev; Türkiye ve T. Kürdistanı sol güçleri içinde en önemli kolektif yapılanma olan SOL BİRLİK'in düşmeğidir.

Sol Birlik, omuzladığı tüm bu ağır görevlerini başarıyla yerine getirebilmek için; her alanda ve her konuda yığınlarla, bu düzenin gerçek bir tek alternatifinin olduğunu kavratmak; her toplumsal olay ve olgu karşısında alternatifler sunmak; kendisini kitlelerin arayışının tercümanı, onların devrimci alternatifinin odağı haline yükseltmekle yüküzedir.

Böyle bir iktidar alternatifinin oluşturulması için BİRLİĞİ-MİZ, bu günden: en başta işçi sınıfının faşizme ve sermayeye karşı eylem ve sendikal birliğini; kitlelerin her alanda birleşik demokratik örgütlerini yaratarak; kitlelerin örgütlü birliğine doğru ilerlemeli, yığın eyleminin temelinde oturacağı birleşik halk cephesini adım adım örmelidir.

Sol Birlik'in bu görevlerini yerine getirebilmek için kullanacağı en önemli araçlarından birisi de yayındır. Bu nedenle Sol Birlik yayın organının yayın hayatına başlaması, kuruluşundan sonra gerçekleştirilmiş olduğu ikinci önemli eylemdir. Sol Birlik yayın organı; gereği gibi ve yığınların beklentileri doğrultusunda değerlendirildiğinde, bir çok sorunun çözümünde önemli görevler üstlenecektir. Yığınlarla bağının canlı tutulmasını, onların güveninin kazanılmasında yayınıımız önemli bir işlev görecektir.

Aynı zamanda, Türkiye ve T. Kürdistanı Sol Birliği; Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı uğruna sürdürdüğü mücadeleyi programlaştırması ve yapılmasının bir gereği olarak yayın organında her iki ülke halkına kendi dilleriyle seslenmeyi ilke olarak benimsemesi; Sol Birlik'in ezilen ulusun güvenini kazanması onlara güven vermesi ve iki halkın birliğinin pekişmesinde büyük bir politik önem taşıyor..

27'si siyasi nitelikli 50 idam

12 Eylül 1980'den bu yana askeri savcılar 5800 sanık hakkında idam cezası talebinde bulunuldu. İdam istenenler arasında DİSK Genel Başkanı Abdullah

Baştürk ve diğer DİSK yöneticileri de bulunuyordu. 1985 yılının Şubat ayı sonuna kadar mahkemeler 515 kişiyi idama mahkum ettiler. 12 Eylül'den sonra 50 mahkum idam edildi. Bunların 27'si siyasi nitelikli idamlardı. Haklarında ki karar Yargıtay tarafından onaylanan 488 kişi ise idam edilecekleri günü bekliyor.

Halkın örgütlenmesi yasak

Kenan Evren faşizmi, örgütlenme özgürlüğünün üzerinden bir silindir gibi geçti. İktidarı gaspeden Cunta, 12 Eylül öncesinin tüm siyasi partilerini "kapattığını" ilan etti. Askeri darbeden bu yana 23 bin 677 dernek kapatıldı. 1982'de halka zorla dayatılan "Anayasa" sadece sermayeden yana partilerin kurulmasını

mümkün kılmakta, işçi sınıfı partilerini yasaklamaktadır. Kapatılan parti ve derneklerin üyelerinin örgütlenme özgürlükleri kısıtlandığı gibi, kapatılan siyasi partilerin yöneticilerinin siyasi hakları 10 yıl süreyle ellerinden alındı. Derneklerin siyasi konularda görüş bildirmesi kesin olarak yasaklandı.

Barış düşmanlığı, barışçı avı

Barış düşmanı militarist cunta, barış savunucularını vatan haini, barış hareketini düşman ilan etti. Ülkemizin önde gelen bilim adamı, hukukçu, sanatçı ve aydınlarından oluşan Barış Derneği yöneticileri 5 ile 8 yıl arasında hapse mahkum edildi. Tek "suç"ları barışı savunmaktı.

Evren'i çileden çıkaran olay: Aydınlar Dilekçesi

Ülkemizin edebiyat, bilim, sanat, hukuk alanında en yetkin insanların aralarında bulunduğu 1250 aydının Cumhurbaşkanlığı makamına bir dilekçe vererek demokratik hak ve özgürlükleri savunmaları Kenan Evren'i çılgına çevirdi. Radyo ve televizyondan yayınlanan bir konuşmasında Evren, dilekçe sahiplerine şiddetle çıktı, onları vatan hainliği ile suçladı. Ankara sıkıyönetim komutanlığı dilekçeyi imzalayanlar hakkında soruşturma açtı. 15 Ağustos 1984'te başlayan duruşmada 59 kişi yargılanıyor. Diğer birçok davada olduğu gibi sanıkların hüküm giymeleri halinde, imzalayan diğer kişiler için de "Aydınlar Davası-2" adıyla yeni bir davanın açılması şaşırtıcı olmayacaktır.

Bununla da yetinmeyen Cunta, Barış-2 adıyla yeni bir dava açarak ilk davanın sanıkları arasına katmadığı barış savunucularını da yargılamaya başladı. Cunta barış kelimesinden bile korkmaktadır. Uluslararası Gençlik Yılı'nın sloganında "barış" kelimesinin "huzur" diye çevrilmesi bunun çarpıcı bir örneğidir. İşçileri, emekçileri daha fazla yoksulluğa iten Cunta, silahlanma için milyonlar dolar harcıyor. Cuntabaşı Evren'in nükleer silahlar aleyhinde konuşan bir lise öğrencisini azarlaması TV'den milyonlara iletiliyor.

Türkiye Avrupa Konseyi gündeminde

Avrupa Konseyi Genel Kurulu Toplantısı 22 Nisan'da başladı. Geçen yıl Konsey içinde etkili bir çalışma yürüten Türkiye demokrasi güçleri, bu yıl da 33 parti, sendika ve demokratik kitle örgütü temsilcisi temsil aralarında TSİP Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz, DİSK Maden-İş Genel Başkanı Mehmet Karaca ve avukat Ziya Acar'ın da yer aldığı bir delegasyonla Konsey'e yönelik çalışmalarını sürdürüyorlar. Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'nda Cunta'nın uygulamaları; insan hakları, sendikal haklar, aydınlar ve basın-yayın-kültür hayatı üzerindeki baskıları belgeleleriyle sergileyen ve Konsey toplantısında Türkiye'nin yetki belgesinin onaylanmasını talebinin içeren bir dokümanla Konsey'e başvuran

Kürt halkı üzerindeki baskılar had safhada

Faşist Evren Cuntası'nın en çok acı, gözyaşı ve yıkım getirdiği alan Kürt halkı olmuştur. Türkiye Kürdistanı'nda (Cunta'ya göre "Doğu illerimizde") özel olarak eğitilmiş komando birlikleri Kürt köylerine sürekli baskınlar düzenlemekte, silah arama veya kaçak şahısları sakladıkları gibi gerekçelerle, Kürt emekçileri meydandan dayatmadan gerçekleştirilerek, yaşları itibarıyla Kürt ulusal hareketinin militanı olabileceğinden şüphelendiklerini alıp götürmekte ve işkenceden geçirmektedir. Gazete manşetlerinde sık sık "güvenlik kuvvetleriyle çatışırken öldürülen bölücü teröristler" şeklinde tenitılan Kürt gençlerinin cesetleri sergilenmektedir. Bazı Kürt köyleri zorla göçe zorlanmakta ve gösterilen yerlerde iskâna tabi tutulmaktadır. Kürt halkının kendi dilini kullanması ve gelişmesini engelleyen yasaklar ona da arttırılmıştır. Türkçeden başka dillerde yapılacak yayınlar hakkındaki yasada şöyle denmektedir:

"Madde 3- Türk vatandaşlarının anadili Türkçedir. Türkçeden başka dillerin anadili olarak kullanılmasına ve yayılmasına yönelik her türlü faaliyet bulunulması; toplantı ve gösteri yürüyüşlerinde afiş, pankart, döviz, levha ve benzerlerinin taşınması, ses, plak ve görüntü bantları ve diğer anlatım araç ve gereçleriyle yayın yapılması yasaktır."

Yargılamasız idamlar 350'yi aştı

Resmi açıklamalara göre "güvenlik kuvvetleriyle çatışma sonucu ölü olarak ele geçen", "kaçmak isterken vurulup öldürülen", polis merkezinde "kendini üst katlardan atarak", "kafasını duvarlara vurarak" ya da başka biçimlerde "intihar" edenlerin sayısı 350'yi aştı. "Operasyon" adı altında düzenlenen sürekli avlarında veya işkence altında katledilenler, cuntanın yargılanmadan idama mahkum ettiği kişilerdir.

Uluslararası Af Örgütü,

delegasyon, Avrupa Konseyi Genel Kurul Başkanı Karl Ahrens, Politik Komisyon Başkanı Jacques Baume, Hukuk Komisyonu Başkanı Björn Elmqvist ve sosyalist grupla görüşme için girişimlerde bulundu.

Dökümana imza atan parti, sendika ve demokratik kitle örgütü yöneticileri aşağıdaki isimlerden oluşuyor:

Ziya Acar, Feridun Aksin, Yaşar Alangundüz, Yaşar Arıkan, Ömer Arslan, Turhan Ata, Ekrem Aydın, Sait Aydoğmuş, Celal Başoğlu, Cüneyt Başbuğ, Cahit Baylav,

Behice Boran, Enis Coşkun, Yücel Çubukçu, Kemal Dayal, Metin Denizmen, Yasın Dursun, Halit Erdem, Ahmet Erol, Gültekin Gazioglu, Ahmet Kaçmaz, Mehmet Karaca, Zeki Kılıç, Zülâl Kılıç, Ayhan Kutlay, Esref Okumuş, Bakiye Beria Önger, Ahmet Muhtar Sökücü Murat Tokmak, Tekin Üstün, Aydın Yeşilyurt, Mehmet Yıldırım, Ahmet Zirek.

Gazetemizin Haziran sayısında delegasyonun çalışmaları ve Konsey'deki gelişmeler hakkında daha ayrıntılı bilgi vereceğiz.

OKURLARIMIZA ÇAĞRI

Gazetemizde önlümüzdeki sayıdan itibaren okur mektuplarına yer vereceğiz. Gazetemiz okurlarımızın katkılarıyla amacına ulaşabilecektir. Bu inanca okur köşemizi açarak, gazetemizle ilgili görüş ve önerilerinizi de bekliyoruz.

DBK "yıldızlar savaşına hayır" kampanyası başlattı

Dünya Barış Konseyi Prezidyumu 25 Mart'ta, Moskova'daki toplantısını tamamladı. 100 ülkeden 400 delegenin katıldığı toplantının sonunda bir çağrı yayınlandı. "Yıldızlar Savaşına Hayır" başlığını taşıyan çağrıda "Barış için ve bir nükleer savaşın önlenmesi için çalışan tüm hareketleri ve örgütleri, tüm halkları ve hükümetleri uyarın silahlandırılmasına karşı yürütülen güçlü kampanyaya daha da kararlı biçimde katılmaya çağırıyoruz" denildi.

Barış isteyen herkesin Cenevre'deki görüşmeleri ciddi bir olanak olarak gördüğüne dikkat çekilen toplantıda, Hitler faşizminin yenilisinin 40. yıldönümü ile ilgili olarak, faşizmin yenilmesi için birlikte savaşan dünya halklarına bugün de bir nükleer felaketi önlemek için birlikte savaşmaları gerektiği belirtildi.

isabet yeteneği yüksek, Hiroşima'ya atılan atom bombasından 6 kat daha güçlü olan MX roketlerinin gözden kaçan en önemli özelliği, 25 metre toprağın altına girip tahrip etmesi. Yani bir saldırıya karşı koymaktan çok, depoları, saldırı durumunda olmayan hedefleri tahrip eden bir "ilk vuruş" silahı olması. Bu durumda, SSCB'nin iki yıl önce "Nükleer silah kullanan ilk ülke olmayacağız" açıklaması ve tek yanı verdiği güvence karşısında, Cenevre'de başarı için MX roketlerinin yeniden üretimini isteyen Reagan'ın silahsızlanma görüşmelerini pazarlık masasına çevirip "Yıldızlar Savaşı" projesinin önünü açmayı hesapladığını ve tüm bunların insanlık için ne kadar büyük bir tehlike olduğunu ABD silah tükelleri bile inkar edemez.

Şimdi soru şudur: Bu uğursuz "Haçlı Seferi"nin kudurmuş silahçılarının insanlık boyunu geçecek midir? Barış güçleri insanlık adına çok net "hayır" diyor. Hergün yeni bir engeli aşı-

Yunanistan'da demokrasi güçleri kazandı

Yunanistan parlamentosunda 29 Mart'ta yapılan cumhurbaşkanlığı seçimi, PASOK tarafından aday gösterilen, Yunanistan Komünist Partisi'nin desteklediği H. Sarcetakis kazandı. Sağcı Yeni Demokrasi Partisi Sarcetakis'i desteklemedi. Bazı milletvekillerinin gizli oylamada Sarcetakis'e oy vermesinden çekinerek boykot emri veren Yeni Demokrasi Partisi, parlamento oturumuna katıldı, fakat oy kullanmadı.

Demokratik istemleri doğrultusunda mücadele eden Yunan halkını ve YKP ile PASOK arasındaki ilişkilerin gelişmesini frenleyen, ABD ve NATO'nun güvenilir adamı sağcı Karamanlis'in tekrar cumhurbaşkanı olamaması Türkiye'de ve onun boyalı basınında da endişelere, yeni beklentilere yol açtı.

Papandreou'nun izlediği politikadan, PASOK'u destekleyen YKP'nin politik ya-

şamda artan rolünden rahatsız olan ABD ve NATO, telaş ve öfkeye kapılırlar, Türkiye'de Evren-Özal yönetimi ve boyalı basın, Yunanistan demokrasi güçlerinin başarsını "siyasi bunalımın başlangıcı" olarak değerlendirdi.

Yunanistan Anayasası'nın parlamentoyu feshetme, referanduma başvurma gibi önemli yetkiler verdiği cumhurbaşkanlığının sağcı Karamanlis tarafından yürütülmesinin ABD, NATO ve Yunanistan sağcıları için önemli bir güvence olduğu bilinmektedir.

Cumhurbaşkanlığı seçiminin önce 160 PASOK milletvekilinin imzasıyla, bu yetkileri sınırlayan anayasa değişikliği tasarısının Meclis Başkanı'na verilmesi, demokrasinin geliştirilmesi için, cumhurbaşkanlığının yetkilerinin kısıtlanmasının YKP'nin talepleri arasında bulunması ve YKP'nin kendi adayını geri çekerek Sarcetakis'i desteklemesi ABD ve NATO'yu telaşlandıracak kadar önemli bir başarıdır.

Bu başarının temelinde ise, Yunan halkının önemli bir çoğunluğunun benimseydiği hedefler doğrultusunda aktifleşmesi ve aşağıdan baskı yapması görülüyor. Bindiği gibi 1981 seçimlerine PASOK, Yunan halkına AET ve NATO'dan çıkma, ABD üslerini sökme, Yunanistan'ı atom silahlarından arındırma, tekellerin güçlerini sınırlandırma sözleri vererek girmişti. Papandreou tarafından yerine getirilmeyen bu sözler, bugün Yunan halkının büyük bir çoğunluğunca uğruna mücadele edilecek hedefler olarak benimsenmiştir. Halkın bu doğrultuda artan politik aktivitesi, Türkiye boyalı basınının "siyasi bunalım" beklentisinin tam aksine PASOK'ta istikrarlı bir politika, Papandreou'da zigzaksız bir tutum olasığını güçlendirmektedir.

Çünkü halkın demokratik istemleri doğrultusunda kararlı, direngen aktivitesi PASOK üye ve yöneticileri-

nin büyük bir kesimini derinden etkilemiş, alt ve orta düzeydeki birçok PASOK yöneticisinin, Karamanlis desteklediği takdirde PASOK'tan ayrılacaklarını Papandreou'ya bildirmelerini yol açmıştı.

Yunanistan Komünist Partisinin bu olumlu gelişmelerde oynadığı rolü görebilmek, hayatın doğruladığı bir politikayı kavramayı sağlıyor. 1981 seçimlerinde, parlamentoda 13 milletvekilliği kazanarak önemli bir başarı sağladığını bugün bir kez daha kanıtlayan YKP, aynı zamanda sosyal reformcu bir küçük burjuva partisiyle politik yaşamda neler yapılabileceğini gösteriyor.

Özellikle 1981 seçimlerinden buyana, olumlu her girişimi güçlendirerek PASOK'u destekleyen ve aşağıda kalıcı başarılarla dayanan beraberlikler kuran YKP, PASOK'taki tutarsızlıkları mahkum ederken de yığınların aktif desteğini sağlayabiliyordu. PASOK'un ürkek, ya da alçak sesle söylediklerini, yerine getirmekten kaçındığı seçim sözlerini yığınların arasında her fırsatta yükselten YKP, yığınların politik aktivitesini artırarak, onlara uğruna savaşabilecekleri hedefler gösterebiliyordu. Papandreou'nun ABD ve NATO adını anmadan tehlikenin Türkiye'den geldiği yolundaki milliyetçi, şöven görüşünün eleştirten YKP, Yunanistan'ın silahlandırılmasına karşı çıkıyordu. ABD üslerine, NATO'ya karşı tutumu yığınların arasında sürekli canlı tutan YKP, demokratik istemler için her toplumsal kesimde sürdürdüğü mücadeleye, demokrasinin geliştirilmesi için bir parlamento çoğunluğu oluşturma sonucunu elde edebiliyordu.

Karamanlis'in karşısına çıkardığı cumhurbaşkanı adayını geri çekip Sarcetakis'i destekleyen YKP, ilericisi bir cumhurbaşkanı seçmenin Sarcetakis'in mücadele dolu yaşamında ve saygın kişiliğinde de somutlanan onurunu Yunan halkıyla paylaşıyordu.

SSCB Silahlanma durdurulsun, halklar rahat bir nefes alsın derken, ABD uzayı silahlandırıyor, yeni MX (ilk vuruş) roketleri üretiyor

ABD-SSCB silahsızlanma görüşmelerinin 2. turu 12 Mart 1985'te Cenevre'de başladı. Bilindiği gibi görüşmelerin 1. turu Eylül 1983'e kadar yine Cenevre'de sürdürülmüş ve sonuç alınmadan kesilen bu görüşmelerin ardından, ABD'nin Batı Avrupa için planladığı 572 adet Pershing 2 ve Cruise Missile roketlerinin yerleştirilmesine başlanmıştı.

Bugün Cenevre görüşmelerinin ağırlık noktasını, SSCB tarafından "nükleer savaşa bir adım" olarak nitelendirilen, "uzayın silahlandırılmasını" amaçlayan Reagan'ın "Yıldızlar Savaşı" projesi oluşturuyor.

Görüşmeler öncesinde ABD'nin tutumunu belirleyen iki nokta önemlidir:

Birincisi, ABD kara, hava ve denizde kullanacağı roket potansiyeline yaklaşık olarak ulaşmıştır. Bugün bu silahların sayısını artırmak ve yeni, daha modern, daha yetenekli silah türlerini geliştirmek amacıyla olmalıdır.

İkincisi, Reagan'ı ikinci kez başa getiren ABD silah tükelleri, Reagan'dan kapasitesi dolmuş silahlar dışında daha başka alanlarda yeni "Hizmetler" beklemektedir. Bu da silahlanmanın uzayda sürdürülmesidir.

Görüşmelerin başında, Reagan'ın istediği uluslararası desteğe, Danimarka ve Avusturya "hayır" yanıtı verdi. Belçika Başbakanı Tiendemans ise, SSCB Dış İşleri Bakanı Gromiko'ya "Cenevre görüşmelerinde

yıldızlar savaşı projesinin uzun ve orta menzilli silahlarla bir çatı altında ele alınması karşılığında, ABD roketlerinin Belçika'ya yerleştirilmesinin ertelenebileceğini" bildirdi. Bu girişim Gromiko'dan çok net "hayır" yanıtı alınca da, Belçika parlamentosu bütün yığınsal protestolara rağmen, ABD roketlerinin Belçika topraklarına yerleştirilmesini kabul etti.

ABD silah tükellerinin çıkarlarını savunan bu pazarlıkçı politikanın, bugüne kadar ABD askeri bütçesine yansımaları ise, nükleer biraşa kıl olmak istemeyen her insanın karşı karşıya olduğu tehlikenin boyutlarını çok açık gösteriyor. 1968'de 86 milyar dolar olan ABD askeri bütçesi, 1985'te Reagan döneminde 259 milyara çıkarak yüzde 300 artmış bulunuyor. 1986'da 325

milyar dolara, 1987'de 359 milyar dolara ulaşması öngörülen bütçenin Vietnam savaşıdan buyana artışı, yüzde 400'ü geçiyor.

SSCB diplomatları, uluslararası her platformda uzayın silahlandırılması girişimini eleştirerek, Cenevre'de bu konuda ne kadar kararlı olduklarını tekrarlarken, Reagan, ABD Kongresi kulislerinden her yönüne başvurarak, "Cenevre görüşmelerinin başarısı için gerekli" diyerek MX roketlerinin yeniden yapımının onaylanmasını istedi.

Öte yandan ABD politik çevrelerinde ve basınında, Reagan'ın 1,5 milyar dolarlık ödeneği onaylatması, yeni döneminin en büyük "siyasi zaferi" olarak nitelendi.

Bu gelişmeler karşısında, insanlığın geleceğini bu kadar tehlikeli pazarlık konusu yapan gücün ABD silah tükelleri ve militarizmi olduğunu uzun boylu aramak gerekmiyor.

Çünkü, Pentagon'un hazırladığı ve Reagan yönetiminin ABD Kongresi'ne götürdüğü proje 50 milyar dolarlık ve 100 MX roketinin üretimini kapsıyor. MX roketlerinin 4 aşamalı motor sisteminden, montajına, test ve fırlatılmasına kadar pek çok bölümlerini başta Rockwell, Boeing, Westinghouse olmak üzere tükeller tarafından paylaşılmış.

Öte yandan "Yıldızlar Savaşı" projesinin ilk 5 yılı için 26 milyar dolar, "çekirdek ışınlar" geliştirmek için laboratuvar çalışmalarına 20 milyar dolar ayrılmış. 1984-1989 yılları arasında planlanan silahlanma harcamaları tutarı ise 2 trilyon dolar... 10 nükleer başlığa sahip,

Barıştan yana yeni bir adım daha

SSCB yeni roketler yerleştirmeyi tek yanlı olarak durdurdu

Sovyetler Birliği Komünist Partisi Genel Sekreteri Mihail Gorbacov, 8 Nisan tarihli Pravda gazetesinde, SSCB'nin Doğu Avrupa'ya orta menzilli atom roketlerinin yerleştirilmesini Kasım ayına dek durdurma kararı aldığını kamuoyuna duyurdu. Açıklamasında, ABD Devlet Başkanı Reagan'ın bir süre önce önerdiği zirve toplantısını da prensip olarak kabul ettiğini bildiren Gorbacov, Cenevre silahsızlanma görüşmelerinde olumlu yönde gelişme sağlamak için ABD yönetiminin de aynı önlemleri almasının yararlı olacağını belirtti.

Gorbacov, ayrıca Cenevre görüşmeleri süresince her iki tarafın, stratejik atom silahları, uzay silahları üretimini ve bunlara ilişkin araştırmaları durdurması yolunda kararlar alınmasının, SSCB tarafından önerildiğini de açıkladı. Bilindiği gibi, Cenevre görüşmelerini sürdüren Sovyet heyeti, Nisan ayı başında, yeni silahsızlanma görüşmeleri boyunca geçerli olmak üzere stratejik atom silahlarının karşılıklı olarak bugünkü düzeyde dondurulmasını önermişti. Ancak ABD'den bu öneriye henüz olumlu bir yanıt gelmedi.

Öte yandan, ABD yönetimi, SSCB'nin Kasım ayına kadar atom roketleri yerleştirmeme kararını, "bir propaganda kampanyası" olarak değerlendirdi. Beyaz Saray sözcüsü Speakes, SSCB'nin orta menzilli roketler açısından Avrupa'da ABD'den daha avantajlı olduğunu iddia ederek, böyle bir kararın kendilerini etkilemeyeceğini ve ABD'nin Pershing 2 ile Cruise roketlerini yerleştirmeye devam edeceğini söyledi.

Cenevre silahsızlanma görüşmelerinde SSCB'nin önerileri 'insanlık için yeni bir umut ışığı' oluyor

ÖZGÜRLÜĞÜ KAZANACAĞIZ 322

12 Eylül 1980' de faşist Kenan Evren şefliğinde gerçekleştirilen darbeden bu yana beş yıl geçti . Cunta'nın geliş amacı içerde, Türkiye işçi sınıfının, Türk ve Kürt halklarının yükselenulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesini bastırmak, her türlü toplumsal muhalefeti ezmek, dışarıda ise Amerikan emperyalizminin ve uluslararası gericiliğin bölgemizdeki askeri, siyasi ve ekonomik emellerine uygun planlara Türkiye'yi daha kolay angaje edebilmekti. Halklarımızın devrimci, ilerici demokratik ve yurtsever mücadelelerinin geriletilmesi ile, bir yandan tekelci Türk burjuvazisi kendisinin neden olduğu ekonomik bunalımın yükünü emekçi halkımızın sırtına daha fazla yükleyebilecek öte yandan Amerikan emperyalizmi toplumsal muhalefeti sindirilmiş bir 'Türkiye' yi kendi emellerine daha fazla alet edebilecekti.

Kısacası 12 Eylül Cunta' sının iki tane esas patronu vardı. Birisi IMF ve onun dümen suyundaki Türkiye tekelci sermayesi, diğeri ise Beyaz saray yönetimi ve Pentagon militarizmi idi.

12 Eylül 1980' den bu yana beş yıldır yaşanan ekonomik, politik olaylar bu yörengede yürüdü. Siyasal planda tüm insan hakları yok edildi ve durumu sürekli kılmak için siyasal ve hukuksal düzenlemeler yapıldı. 150' binden fazla devrimci, ilerici, yurtsever insan tutuklandı. Onbinlerce insan işkenceden geçirildi, askeri toplama kaplarına dolduruldu. Korkunç bir zulüm çarkı aralıksız döndürüldü. Ekonomik planda, zengini daha zengin, yoksulu daha yoksul yapacak IMF reçeteleri uygulandı. Pahallılık, işsizlik, yoksulluk ve açlık dayatılmaz boyutlara ulaştı. Geniş emekçi kitlelerin beli daha da büküldü. Askeri planda

Pentagon' un bölgemizdeki isteklerine uygun hazırlıklar aldı yürüdü.

Bugün 12 Eylül darbesinin beşinci yılında, Türkiye ve Türkiye Kürdistan'ı faşist devlet terörünün, zulmün ve asker- polis zorbalığının kol gezdiği, milyonlarca işsiz, yüzbinlerce aç yada gıdasız insanın yaşadığı 50 milyonluk bir toplama kampı durumundadır. Faşist rejim, yeni polis kanunuyla, pişmanlık yasasıyla, Künt halkına karşı sürdürdüğü ilan edilmemiş savaşla zorbalığını dahada şiddetlendirmektedir.

Ne var ki, faşist diktatörlük her türlü gayretine rağmen istediği ve ön gördüğü diken- siz gül bahçesini yaratamamıştır. Halklarımızın fedakar evlatları azgın devlet terörüne rağmen bir an olsun yıldınlığa, ümitsizliğe kapılmadan mücadeleyi azımla, inançla sürdürmektedirler. Bunun en güzel kanıtlarından bir tanesini geçen yıl Kenan Evren'nin yaptığı bir açıklamada görmek mümkün. Faşist diktatör yaptığı bir konuşmada; " son bir yıl içinde tutuklanan 5000'ni aşkın kişinin 12 Eylül 1980'den sonra Sıkı Yönetim tarafından göz altına alınmış, sorguya çekilmiş, tutuklanmış, daha sonra dışarı çıkmış kişiler " olduğunu söylemiştir. Sadece bu örnek bile göstermektedir ki, halklarımızın yiğit, fedakar ve kararlı evlatları bir kez faşizmin yakasına yapışmışlardır ve diktatörlük yakasını onların elinden asla kurtaramayacaktır.

Tersine faşizme karşı verdiğimiz mücadele şu anda yaşadığı birikim evresinde etki alanını daha da geliştirecektir. Giderek daha geniş yığınlar antifaşist mücadeleye katılacaklardır. Bugüne değin verilen mücadeleler ve kitlelerin yükselen hoşnutsuzluğu henüz kitle hareketlerine dönüşmeden bile diktatörlüğe geri adımlar attırabilmektedir. Faşist rejim kendisine yeni dengeler aramak ve bu dengeler içinde kendisini garantiye almak için çabalayıp durmaktadır.

Hiç kimsenin kuşkusu olmasın ki, halklarımızın özgürlük mücadelesi önümüzdeki dönemde giderek genişleyecek ve büyüyecektir. Ve bu mücadeleyi hiçkimsenin durdurmaya gücü yetmeyecektir. Faşizmi yıkacak ve özgürlüğü kazanacak olan asıl güçler, halk güçlerimiz olduğuna göre, daha geniş kitleleri mücadeleye seferber edebildiğimiz oranda, daha geniş katmanları harekete katabilmeyi başarabildiğimiz ölçüde faşizmin kaçınılmaz akıbeti o denli yakınlaşacaktır.

Hollanda'da yaşayan tüm ilerici, demokrat ve yurtsever güçleri 12 EYLÜL 1980 askeri faşist darbesinin 5. yılı nedeniyle 14 EYLÜL CUMARTESİ GÜNÜ SAAT 14.00 DE BEURSPLEİN den başlayacak olan protesto mitingine katılmaya çağırıyoruz. 13

- * İDAM VE İŞKENCELER KALDIRILSIN !
- * POLİTİK TUTUKLULARA ÖZGÜRLÜK-GENEL AF !
- * KÜRT HALKINA KARŞI SÜRDÜRÜLEN SAVAŞA ve ULUSAL BASKIYA SON !
- * ZAFER, ÖZGÜRLÜK İÇİN MÜCADELE EDEN HALKLARIMIZIN OLACAKTIR !
- * KAHROLSUN FAŞİZM, EMPERYALİZM ve ŞOVENİZM !
- * YAŞASIN HALKLARIMIZIN ULUSAL ve SOSYAL KURTULUŞ MÜCADELESİ !

WIJ ZULLEN STRIJDEN VOOR ONZE VRIJHEID

Vandaag is het 5 jaar geleden dat de fascist Kenan Evren de macht greep in Turkije. Doel: het onderdrukken van de toenemende vrijheidsstrijd van de Turkse arbeidersklasse en de Koerden en het openstellen van Turkije voor het Amerikaans imperialisme. Door het onderdrukken van de strijd van revolutionaire, progressieve en democratische krachten, werd de last van de economische crisis, die door de monopolistische bourgeoisie zelf veroorzaakt was, gelegd op de schouders van de arbeiders. Door het ontbreken van een invloedrijk maatschappelijke oppositie kon het Amerikaanse imperialisme vrij gebruik maken van Turkije voor haar economische, militaire en politieke ideeën. De echte leiders van de coup van 12 september 1980 waren: het IMF en het bewind van het Witte Huis met het militarisme van het Pentagon.

De laatste 5 jaar worden op politiek en economisch gebied hun koers gevolgd. Om dit zonder teveel tegenstand te doen werden en worden nog steeds de mensenrechten geschonden en politieke en juridische mogelijkheden geschapen om deze situatie voort te kunnen zetten. Meer dan 150.000 revolutionaire, progressieve en democratische mensen zijn in de afgelopen jaren gearresteerd, waarvan er duizenden werden gemarteld en in militaire concentratiekampen werden vastgehouden.

Op economisch gebied werd een IMF-beleid ingevoerd die de rijken nog rijker maakte en de vele armen nog armer. De hoge levenskosten, de werkloosheid, armoede en honger hebben een schrikbarende hoogte bereikt.

Vandaag, 5 jaar na de coup, is Turkije en Turks Koerdistan een concentratiekamp waarin 50 miljoen mensen wonen die onder een fascistisch staatsterreur gebukt gaan. Het regiem heeft met de nieuwe politiewet en de zogenaamde "berouw/spijtwet" en met de niet-officiële oorlog tegen het Koerdische volk, haar onderdrukking verhevigd. De fascistische dictator Kenan Evren heeft toegegeven dat in het afgelopen jaar meer dan vijfduizend mensen gearresteerd en "verhoord" zijn. Ondanks al die terreur ondervindt zij echter nog steeds tegenwerking. Het volk heeft zich geen enkel moment overgegeven aan hopeloosheid en ontmoediging en blijft met grote wijskracht en geloof in overwinning strijden. Geleidelijk zullen steeds meer mensen deelnemen aan deze anti-fascistische strijd.

Zelfs zonder massa-actie, maar door de strijd die tot nu toe gevoerd is en de toenemende ontevredenheid van de bevolking, heeft tot gevolg gehad, dat het regiem gedwongen is geweest om steeds meer onderdrukkende maatregelen te nemen om zichzelf te handhaven.

Onze vrijheidsstrijd zal steeds breder en uitgebreider worden en zal tot de onvermijdelijke val van het fascistische regiem leiden

Wij roepen alle progressieve en democratische mensen op om:

zaterdag 14 september 1985 te demonstreren tegen het fascistische bewind in Turkije.

Vertrekplaats: Beursplein

Tijd: 14.00 uur

13

- * WEG MET HET FASCISME, IMPERIALISME EN NATIONALISME
 - * VRIJHEID VOOR ALLE POLITIEKE GEVANGENEN
 - * AFSCHAFFING VAN DE DOODSTRAFFEN EN STOPZETTING VAN DE MARTELINGEN
 - * STOP DE ONDERDRUKKING VAN HET KOERDISCHE VOLK
 - * LEVE DE VRIJHEIDSTRIJD VAN ONZE VOLKEREN!
- DE OVERWINNING IS VOOR ONS!!!

SOL BİRLİK HOLLANDA KOMİTESİ

(AFDELING VAN LINKSE EENHEID IN NEDERLAND)

ORTAK ÇAĞIRI

İşçiler ! Köylüler ! Yurtsever aydınlar ! Esnaf ve zanaatçılar !
Memurlar ! Gençler ! Kadınlar !
Türk ve Kürt tüm emekçiler !

Yerel seçimler 25 Martta yapılıyor. Evren ve Özal çetesi bu seçimleri ve 3 partinin daha seçimlere katılıy olmasını demokrasinin kanıtı olarak gösteriyor. Gerçekte ise bu faşist çete tüm memleketi zindana çevirdi. Hakkını aramak, düşündüğünü söylemek, yazmak, örgütlenmek, grev yapmak, herşey yasak. Hapishaneler ağzına kadar halk çocuklarıyla dolu. Buralarda hergün yeni cinayetler işleniyor. Halklarımızın en yiğit evlatları fiziksel olarak yok edilmek isteniyor.

Sıkıyönetim mahkemeleri hergün yeni yeni idam cezaları kesiyor. Barış güçlerinin, sendikacıların, öteki ilerici güçlerin ve Kürt halkının üzerindeki baskı ve terör aralıksız sürüyor. Bizlerin, sol partilerin yasal çalışma olanağı olmadığı gibi, hergün yeni operasyonlarla yüzlerce yurtsever partilerimizin üyeleri oldukları gerekçesiyle tutuklanıyor, ağır işkencelerden geçiriliyor. Evren ve Özal çetesi silah zoruyla ele geçirdikleri iktidarı böylesi antidemokratik koşullarda, süngülerin gölgesinde yapılan yerel seçimlerle halkımızın çoğunluğunun desteklediğini göstermek istiyor. Bugünkü faşist rejimi demokrasi kılıfı altında halkımıza onaylatmak ve zorla ele geçirdikleri iktidarlarını savunmak istiyor.

İşçiler, Emekçiler,

Yaşadığımız olaylar bize Evren çetesi alaşağı edilmeden, cuntanın çıkardığı Anayasa ve yasalar yürürlükten kaldırılmadan, düşünce, söz, basın, örgütlenme özgürlükleri güvence altına alınmadan, grevli toplu sözleşmeli sendikal haklar tanınmadan, bütün siyasal partilere, sendikalara özgürce çalışma hakkı verilmeden ve Kürt ulusu üzerindeki ulusal baskılar son bulmadan, ilerici politik tutuklular için genel af çıkarılıp zindanlar boşaltılmadan demokrasiye geçmenin olanaksız olduğunu ve halkın özgür iradesini yansıtacak demokratik bir seçimin yapılamayacağını gösterdi.

İşçiler, Emekçiler,

Bir avuç tekelci güç generallerle elele alinterimizi, göznurumuzu yağmalıyorlar. Özal hükümetinin uygulamaya soktuğu ekonomik kararlar Türk, Kürt tüm emekçiler için yaşamı ateşten gömlek haline getirdi. Hükümette bakan olarak yeralan büyük holding yöneticilerinin eliyle ihracatın teşvik edilmesi, konut fonu, vergi iadesi adı altında milyarlar tekellerin yağmasına açıldı. Öte yandan işçilerin gerçek ücretleri Yüksek Hakem Kurulu'nun kararı ve Türk-İş elebaşlarının teslimiyetçi tutumuyla yine düşürüldü. Üreticilere verilen taban fiyatları onların alın terini karşılamaktan çok uzak kaldı. Özal'ın "ekonomik mucizesi" en barbar ve saldırgan yöntemlerle bunalımın yükünü işçi sınıfının, emekçilerin ve orta katmanların sırtına yükleme-sinden, sömürü ve yağmanın daha da yoğunlaştırılmasından başka bir sonuç getirmedi.

Evren-Özal çetesi içerde kemerleri sıkma ve ekonomik yıkım politikası izlerken, dışarda savaş kışkırtıcısı Amerikan emperyalizminin dümen suyunda, ülkeyi son derece tehlikeli maceralara sürüklüyor. ABD ile yapılan bir dizi gizli anlaşma sonucu yeni saldırı ve casusluk üslerinin yapılmasına başlandı. Incirlik üssü ulusal kurtuluş savaşı veren Lübnan halkına karşı barbarca saldırılar yöneltten ABD'nin yararlanması için verildi. 15 yıl aradan sonra limanlarımız 6. filo-ya açıldı. Topraklarımızdaki Amerikan ve NATO üslerine yeni ABD nükleer roketlerinin ve kimyasal silahlarının yerleştirilmesi için gizli hazırlıklar yapılıyor. Orta Doğu'da ulusal kurtuluş savaşı veren halklara karşı ABD'nin jandarmalığı görevini üstlenmek için "bölgede daha aktif rol almak" bahanesi altında Amerikan emperyalizmi dayatmalarını yoğunlaştırıyor. Askeri yardım şantajı ile yeni tavizler istiyor, orduyu Irak Kürdistanı'nda Kürt halkının üzerine sürüyor, olası bir savaşta Türkiye'nin Musul ve Kerkük bölgesini işgal etmesi yolunda kamuoyu oluşturmaya çalışıyor. Böylece bir taraftan Türkiye'yi nükleer bir savaşın daha ilk saniyelerinde kül olacak bir ilk kurban durumuna sokuyor. Bölgemizdeki savaş rüzgarlarının sizleri de kasıp kavurmasına yol açacak maceralara girişiyor. Öte yandan işsizliğin, yoksulluğun, açlığın kol gezdiği Türkiye'de milyarlarca lirayı silahlanma harcamaları için tüketiyor.

İşçiler, Emekçiler,

Yerel seçimlerde Evren-Özal çetesinin bu tehlikeli politikasını uygulanamaz hale getirmek, faşist rejime yeni bir darbe indirmek ve demokrasiye geçişin yolunu açabilmek olanaklıdır. Cunta tüm baskı ve teröre karşın bunalımı aşmayı başaramadı, politik istikrarı sağlayamadı. Bu tehlikeli gidişe ve diktatörlüğe karşı geniş güçler yelpazesinin ortaya çıkmasını önleyemedi. Bugün işçi sınıfı Türk ve Kürt tüm emekçiler yitirdikleri haklar için mücadeleye atılma zorunluluğunu düne oranla daha açık görüyorlar.

Bu nedenle 25 Mart yerel seçimlerinde, Cunta'nın icazetli partileri olarak 6 Kasım seçimlerine katılmalarına izin verilen MDP, ANAP ve HP'nin oylarının toplamının alabildiğince düşürülmesi, bu partilerin ve dolayısıyla parlamentonun gayrı meşru olduklarını bir kere daha yığınların ve tüm dünyanın gözleri önünde açığa çıkaracak, Cunta'nın halkın desteğine sahip olmadığını bir kez daha gösterecektir. Demokrasiye geri dönmekte olduğu iddiasının koskoca bir riyakarlık olduğunu ortaya koyacaktır.

Bu seçimlere 6 Kasım seçimlerine katılmalarına izin verilmeyen SODEP, Doğru Yol ve Refah Partisi'nin katılıyor olmaları, seçimlerin demokratik olduğu anlamına gelmez. Çünkü söz konusu partiler de burjuva partileridirler. Seçimlere işçi partilerinin, emekçi nitelikli siyasetlerin katılmaları yasaklanmıştır. Böylece işçiler, emekçiler kendilerinin olmayan partilere oy vermeye zorlanmaktadırlar.

Ancak Cunta partilerinin oylarının azaltılması, bugünkü sözde parlamentonun azınlığa düşürülmesi, faşist rejim için önemli bir yenilgi olacaktır. Böyle bir sonuç önemli olmakla birlikte tek başına demokrasiye geçişin yolunu açamaz. Süngü zoruyla ayakta duranların sandık sonuçlarına boyun eğip, çekip gitmesi beklenmemelidir. Demokrasinin yolu ancak bizler birleşirsek, aktif ve kararlı bir mücadeleye atılırsak açılabilir.

İşçiler !

Yüksek Hakem Kurulu'nun dayattığı tüm sözleşmelerin iptal edilmesi, asgari ücretin derhal yükseltilmesi, grev yasağının kalkması, sen-

dikal özgürlüklerin yeniden kazanılması ve DİSK yöneticilerinin serbest bırakılması için birleşin ! Mücadele bayrağını yükseltin !

Köylüler !

Taban fiyatlarının arttırılması, Ziraat Bankası kredilerinin küçük üreticilere verilmesi için savaşın !

Esnaf ve Zanaatçılar, Memurlar, Küçük ve Orta İşletme Sahipleri !

İç pazarın ithal malları yoluyla yerli ve yabancı tekellerce yağmalanmasını, devlet işletmelerinin satılmasını önlemek, ucuz hammadde ve kredi sağlamak için, memur katsayısının derhal yükseltilmesi için sesinizi yükseltin !

Gençler !

YÖK Yasası'nın iptal edilmesi, okullardan uzaklaştırılan öğretim üyelerinin ve öğrencilerin haklarının geri verilmesi için savaşın !

İlerici politik tutukluların eş ve yakınları, Analar, Bacılar !

Ülkemizin en seçkin evlatlarını cellatların elinden kurtarmak için, genel politik af için mücadele bayrağını yükseltin ! Kemerleri sıkma politikasını bozguna uğratmak, zamları durdurmak için birleşin !

Barış ve demokrasi güçleri !

Evren-Özal çetesinin tehlikeli gidişini durdurmak, Türkiye ve Türkiye Kürdistanı topraklarının Amerikan emperyalizminin çıkarları için bir saldırı üssü olarak kullanılmasını önlemek için, ABD üsllerine, bu üslere yerleştirilmek istenen nükleer silahlara, silahlanma harcamalarına karşı, iş, ekmek, özgürlük ve barış için birleşin !

Türk, Kürt tüm emekçiler !

Türkiye Kürdistanı'nda "operasyonlar" adı altında yürütülen soykırıma, insanlık dışı terör ve zulme, ulusal baskıya karşı savaşın !

Yurtdışında çalışmak zorunda bırakılmış işçiler !

Türkiye'de demokrasi için savaşımlarla, politik tutuklu ve aileleriyle dayanışmayı yükseltin !

Bizlerin bu ivedi istemler uğrunda kararlı, aktif ve ortak savaşımı Evren-Özal çetesini yenilgiye uğratabilir, demokrasinin yolunu açabilir.

İşçiler, Emekçiler !

Yerel seçimler için yürütülen propaganda çalışmalarına katılın. Mitinglerde, toplantılarda bu istemlerinizi yerel yönetimler üzerinde devletin, vali ve kaymakamların baskısının kaldırılması, bunların demokratikleştirilmesi ve güçlendirilmesi, bölgenizin yol, su, elektrik, konut, okul, hastane gibi sorunlarının çözülmesi, bölgenin sanayileşmesi ve yeni iş olanaklarının açılması yolundaki yerel istemlerle birlikte yükseltin. Mahallelerde, semtlerde ve işyerlerinde ivedi istemleriniz için birleşin, örgütlenin. Belediye meclislerinde ve her düzeyde kendi aranızdan sendikacıların, kooperatif temsilcilerinin, gençlik ve kadın temsilcilerinin seçilmesi için çalışın. Sizin haklı istemlerinizi savunan, bu yolda halkla birlikte çalışacağına söz veren antifaşist ve demokrasi yanlısı bağımsız veya partili adaylara oy verin.

İşçiler, Emekçiler !

Kürdistan Öncü İşçi Partisi, Türkiye İşçi Partisi, Türkiye Komünist Partisi, Türkiye Komünist Emek Partisi ve Türkiye Kürdistanı Sosyalist Partisi sizlerle birlikte omuz omuza bu uğurda vargücüyle savaşacaktır. Türk ve Kürt tüm emekçiler birleşirsek, kararlı ve aktif mücadeleye atılırsak zafer bizim olacaktır !

Kürdistan Öncü İşçi Partisi - PPKK

Türkiye İşçi Partisi - TİP

Türkiye Komünist Partisi - TKP

Türkiye Komünist Emek Partisi - TKEP

Türkiye Kürdistanı Sosyalist Partisi - TKSP

(T a s l a k)

ÜLKEMİZİN BARIŞTAN YANA GÜÇLERİNE VE

SAGDUYULU TÜM İNSANLARINA

Ç A G R I

Uluslararası Barış Yılı'nda, dünyada gerginliği, nükleer tehdidi, silahlanma yarışını sürdürmek, tırmandırmak isteyen başta ABD olmak üzere emperyalist güçler, karşılarında barış güçlerinin kararlı direnişini buldular.

Bu ortamda gerçekleşebilen Reykjavik zirvesi de, dünyamızın on yıl içinde nükleer silahlardan arındırmanın mümkün olduğunu ve bunun önündeki başlıca engelin ABD'nin SDI projesindeki ısrarı olduğunu açıklıkla göstermiştir. Bu koşullarda, hangi siyasal eğilimlerden olurlarsa olsunlar, tüm gerçekçi politikacıların, sağduyu sahibi herkesin bu tarihsel fırsatın kaçırılmaması, ABD'nin SDI projesinden vazgeçmesiyle nükleer ve genel silahsızlanma yolu nun açılması için kesin çaba göstermesi gerekiyor.

Ne yazık ki ABD'nin bu çılgınca girişimini destekleyen sayılı birkaç ülke arasında Türkiye de bulunmaktadır. İçerde insan haklarına düşman bugünkü zorbalık rejiminin dışarda bu çılgınca projenin destekçisi olması nereden ileri geliyor ? Ulusal güvenliğimizle hiçbir bağı bulunmayan, tam tersine, ülkemizin güvenliğini tehlikeye düşüren bu destek, rejimin ABD'ye uyduluk derecesine varmış olan bağımlılığının sonucudur.

Ulusal egemenlik haklarını kullanamaz duruma düşmüş olan ülkemiz ABD safında olası bir savaşa sürülmek tehlikesiyle karşı karşıyadır. ABD'nin Ankara Büyükelçisinin ülkemize kaydırılmakı söz konusu olan nükleer başlıklar için Türkiye Hükümetinden izin istemeye filân gerek olmadığını üst perdeden kestirip atması bunun açık bir göstergesidir. Üstelik, ülkemizin güvenliğini dışa bağımlılık temelinde ele alan ordu başları, ordunun düşük bir oranda modernleştirilmesi için bile, 50 milyar Dolara, yani tüm devlet bütçesinin 3,5 katına varan ödenekler ayrılmasını isteyebilmekte, ulusal

umursamayacak

güvenliğimizin ulusal ekonomiyle bağına görmeyecek kadar ulusal konumların dışına savrulmuş bulunmaktadırlar. İşte, ülkemizde insan haklarının ağır şekilde kısıtlanmasını, kabaca çiğnenmesini, Kürt halkına karşı yürütülen kabul edilemez ulusal baskıyı son zamanlardaki sözüm-ona "liberalleşme" manevralarıyla örtbas etmeye yeltenen rejimin barış, ulusal egemenlik, ulusal güvenlik politikaları ulusal çıkarlara böylesine ters düşmektedir.

Dünya ve bölge barışını, ulusal egemenliği, ulusal güvenliği, ülkede temel insan hak ve özgürlüklerine, demokrasiye saygıyı, bunların yanı sıra ülkede ekonomik, bilimsel, teknik, kültürel, vb. gelişmeyi ve adaletli bir gelir dağılımını kopmaz bir bütünlük olarak gören ve ülkemizde bugünkü durumu iyiye doğru değiştirmeye kararlı bulunan bizler, Uluslararası Barış Yılı'nda bir araya gelerek, dünyada ve bölgemizde barışın korunup güçlendirilmesine ilişkin istemlerimizi bu çağrımızla dile getirmek istiyoruz.

- o Rejimin kısıtlamalarına ve baskı uygulamalarına karşı temel insan hak ve özgürlüklerini, demokrasiyi savunan tüm politikacılar, gönülden demokratlar;
- o ülke ekonomisinin dışa bağımlılığından, tekellerin kayırılmasından ve yüksek askersel harcamalardan ötürü lokması gitgide ufalan, tüm kısıtlama ve baskıların haş hedefi olan işçiler, köylüler, dar gelirliler;
- o Rejimin, dışa bağımlı ve baskıcı karakterini sürdürebilmek için düşünce ve inanç özgürlüğüne, bilim, eğitim, sanat ve kültür yaşamına, uyguladığı kısıtlama, baskı ve yozlaştırmalara karşı olan tüm aydınlar ve kültür dostları;
- o ulusal kurtuluş savaşımızın amaçlarına ve anti-emperyalist karakterine sadık ve ülkemizin dışa bağımlılaşmasının politik, ekonomik, toplumsal, kültürel vb. tüm olumsuz sonuçlarından etkilenen, acı duyan tüm yurtseverler;
- o asıl görevi ulusal egemenliğimizi ulusal bağımsızlık temelinde korumak olan ordumuzun yurtsever subay ve erleri;
- o Geleceği olmayan rejimin adeta düşman gözüyle baktığı ve kendilerine ancak diktatörlüğün varlığıyla koşullu bir gelecek tanıdığı gençler; ülkemizin onurlu geleceğinin günümüzdeki taşıyıcıları gençler;
- o rejimin artan dışa bağımlılığının sonucu olarak yoğunlaşan ulusal baskılara hedef olan ve kurtuluş yolu ülkede barış ve demokrasi savaşımından geçen Kürt ulusu;

o geçimlerini sağlamak için yurt dışında çalışmak zorunda kalmış göçmen işçiler;

(Kürt ulusu)

ırk, dil, din, felsefi, politik vb. görüş, cinsiyet vb. farkla-
rınız ne olursa olsun, sorunlarımızın çözümü için sizleri, barış sa-
vaşımızın aşağıdaki güncel somut istemlerine omuz vermeye çağırıyoruz:

- Türkiye, uluslararası alanda, eşit güvenlik ve ^(eşit) silahsızlanma temelinde, yumuşamanın, güvenlik ve işbirliğinin yaygınlaştırılmasına ve derinleştirilmesine yönelik tüm önerileri desteklemelidir.
- Türkiye ABD'nin SDI projesine katılmamalıdır.
- Türkiye atom denemelerine derhal son verilmesi yolunda aktif çaba göstermelidir.
- Türkiye uluslararası alanda, barış içinde yan yana yaşama ilkelerine aykırı her türlü hegemonyacı girişime kesinlikle karşı çıkmalıdır.
- Ülkemiz topraklarında nükleer başlıklar ve diğer yığınsal kırım silahları bulundurulmasına olanak veren tüm anlaşmalar feshedilmeli, ülkemiz bu silahlardan arındırılmalıdır.
- Ülkemizin dış ülkelerle bağladığı tüm eşitsiz anlaşmalar, askersel olanlar başta olmak üzere iptal edilmelidir.
- Komşu ülkeler topraklarına askersel operasyonlar yapma yetkisini tanıyan yasa iptal edilmelidir.
- Balkanların nükleer silahlardan arındırılması diplomatik çabalarına Türkiye aktif olarak katılmalıdır.
- Türkiye komşularıyla, Bulgaristan ve Yunanistan örneğini izleyerek saldırmazlık ve dostluk anlaşmaları imzalamalıdır.
- Türkiye, öncelikle askersel stratejisini ve ekonomisini daha da dışa bağımlı hale getirecek silah sanayiinin kurulmasından ve genişletilmesinden kesinlikle kaçınmalıdır.
- Türkiye, zorunlu askerlik süresinde ve ordu mevcudunda makul azaltmalara girişmeli; yurt dışındaki göçmen işçilerin soyulması anlamına gelen "bedel" kaldırılmalıdır.
- Askersel harcamaların saptanmasında, ABD ve NATO dayatmaları değil, ulusal güvenlik ve ulusal ekonominin gerekleri esas alınmalıdır.
- Türkiye barış hareketinin onurlu örgütü T.Barış Komitesi aleyhindeki dava durdurulmalı, örgüte konan yasak kaldırılmalı, barış hareketinin yığınsallaşması ve yükselmesi önündeki tüm engeller ayıklanmalıdır.
- Türkiye dışında yaşayan göçmen işçiler ayrıca, bulundukları ülkelerdeki barış hareketlerinin istem ve eylemlerine de omuz

vermelidirler.

İnançla ve gür sesle tekrarlıyoruz: Yaşasın Barış, yaşasın dostluk, yaşasın dayanışma !

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV